

Euroopa Liidu Teataja

C 80

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

53. aastakäik

27. märts 2010

Teatis nr	Sisukord	Lehekülg
-----------	----------	----------

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Kohus

2010/C 80/01	Euroopa Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 63, 13.3.2010	1
2010/C 80/02	Euroopa Kohtu uue liikme vande andmine	1

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2010/C 80/03	Kohtuasi C-373/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. veebruari 2010. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf) (Saksamaa) eelotsusetaotlus — Hoesch Metals and Alloys GmbH versus Hauptzollamt Aachen (Ühenduse tolliseadustik — Artikkel 24 — Kauba mittesooduspäritolu — Päritolu andev töötlemine või toiming — Hiinast pärit räniplokid — Indias toimuv plokkide eraldamine, purustamine ja puhastamine ning saadud ränikristallide sõelumine, sorteerimine vastavalt suurusele ja pakendamine — Dumping — Määruse (EÜ) nr 398/2004 kehtivus)	2
--------------	--	---

ET

Hind:
4 EUR

(Jätkub pöördel)

2010/C 80/04	Kohtuasi C-405/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. veebruari 2010. aasta otsus (Vestre Landsret — Taani — eelotsusetaotlus) — Ingeniørforeningen i Danmark, Bertram Holsti volitusel versus Dansk Arbejdsgiverforening, Babcock & Wilcox Vølund ApS-i volitusel (Sotsiaalsoliitika — Töötajate teavitamine ja nõustamine — Direktiiv 2002/14/EÜ — Direktiivi ülevõtmine seadusega ja kollektiivlepinguga — Kollektiivlepingu mõju töötajale, kes ei ole selle lepingu pooleks oleva ametiühingu liige — Artikkel 7 — Töötajate usaldusisikute kaitse — Kõrgendatud vallandamiskaitse nõue — Kaitse puudumine)	2
2010/C 80/05	Kohtuasi C-523/08: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 11. veebruari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2005/71/EÜ — Kolmandate riikide kodanike teadusuuringute eesmärgil riiki lubamise erimenetlus — Ettenähtud tähtjaks üle võtmata jätmine)	3
2010/C 80/06	Kohtuasi C-541/08: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. veebruari 2010. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus — Austria) — Fokus Invest AG versus Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG) (Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahel isikute vaba liikumise leping — Lepingu I lisa artikkel 25 — ELTL artikkel 63 ja artikli 64 lõige 1 — Kapitali vaba liikumine — Liikmesriigi õiguse alusel tegutsev äriühing, mille osalus kuulub Šveitsi õiguse alusel tegutsevale äriühingule — Selle äriühingu poolt kinnisasja omandamine nimetatud liikmesriigis)	4
2010/C 80/07	Kohtuasi C-14/09: Euroopa Kohtu (teine koda) 4. veebruari 2010. aasta otsus (Verwaltungsgericht Berlini (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Hava Genc versus Land Berlin (EMÜ-Türgi assotsiatsioonileping — Assotsiatsiooninõukogu otsus nr 1/80 — Artikli 6 lõige 1 — Mõiste „töötaja” — Väikeses mahus töötamine — Omandatud õiguste kaotamise tingimus)	4
2010/C 80/08	Kohtuasi C-18/09: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 4. veebruari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Teenuste osutamise vabadus — Määrus (EMÜ) nr 4055/86 — Artikkel 1 — Mereveed — Üldise huvi sadamad — Sadamatasud — Vabastused ja soodustused)	5
2010/C 80/09	Kohtuasi C-88/09: Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. veebruari 2010. aasta otsus (Conseil d'État (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Graphie Procédé versus Ministère du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique (Maksustamine — Kuues käibemaksudirektiiv — Reprograafia alane tegevus — Mõisted „kaubatarne” ja „teenuste osutamine” — Eristuskriteeriumid)	5
2010/C 80/10	Kohtuasi C-185/09: Euroopa Kohtu (kuues koda) 4. veebruari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Rootsi Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2006/24/EÜ — Elektrooniline side — Elektrooniliste sideteenuste pakujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamine — Ettenähtud tähtjaks jooksul üle võtmata jätmine)	6
2010/C 80/11	Kohtuasi C-186/09: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 4. veebruari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2004/113/EÜ — Meeste ja naiste võrdsus — Kaupade ja teenuste kättesaadavus ja pakumine — Gibraltari osas ettenähtud tähtjaks üle võtmata jätmine)	6

Teatis nr	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2010/C 80/12	Kohtuasi C-259/09: Euroopa Kohtu (viies koda) 4. veebruari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik (Kaevandustööstuse jäätmete käitlemine — Puudulik ülevõtmine või ülevõtmise siseriiklikest meetmetest teatamata jätmine)	7
2010/C 80/13	Kohtuasi C-498/09 P: Thomson Sales Europe 3. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 29. septembri 2009. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-225/07 ja T-364/07: Thomson Sales Europe versus komisjon	7
2010/C 80/14	Kohtuasi C-519/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht Wuppertal (Saksamaa) 14. detsembril 2009 — Dieter May versus AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse	8
2010/C 80/15	Kohtuasi C-543/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 22. detsembril 2009 — Deutsche Telekom AG versus Saksamaa Liitvabariik	8
2010/C 80/16	Kohtuasi C-546/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Varhoven administrativen Sad (kõrgeim halduskohus — Bulgaaria) 23. detsembril 2009 — Aurubis Bulgaria versus Nachalnik na Mitnitsa — Sofia	9
2010/C 80/17	Kohtuasi C-548/09 P: Bank Melli Irani 23. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (teine koda) 14. oktoobri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-390/08: Bank Melli Iran versus nõukogu	10
2010/C 80/18	Kohtuasi C-549/09: 23. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik	11
2010/C 80/19	Kohtuasi C-552/09: Ferrero SpA 24. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (teine koda) 14. oktoobri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-140/08: Ferrero SpA versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Tirol Milch reg.Gen.mBH Innsbruck	11
2010/C 80/20	Kohtuasi C-554/09: Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberlandesgericht Stuttgart (Saksamaa) 31. detsembril 2009 — Andreas Michael Seeger versus Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart	12
2010/C 80/21	Kohtuasi C-6/10: 8. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik	12
2010/C 80/22	Kohtuasi C-8/10: 8. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik	13
2010/C 80/23	Kohtuasi C-11/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Hoge Raad der Nederlanden 8. jaanuaril 2010 — Staatssecretaris van Financiën, teine menetluspool Marishipping and Transport B.V.	13
2010/C 80/24	Kohtuasi C-12/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) 8. jaanuaril 2010 — LECSON Elektromobile GmbH versus Hauptzollamt Dortmund	14

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 80/25	Kohtuasi C-13/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 11. jaanuaril 2010 — Knubben Dak- en Leidekkersbedrijf BV versus Belgische Staat (Belgia riik) 14	14
2010/C 80/26	Kohtuasi C-18/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Landgericht Berlin (Saksamaa) 12. jaanuaril 2010 — Agrargenossenschaft Münchehof e.G. versus BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH 14	14
2010/C 80/27	Kohtuasi C-19/10: 12. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik 15	15
2010/C 80/28	Kohtuasi C-22/10 P: REWE-Zentral AG 14. jaanuaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (kuues koda) 11. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T 150/08 : REWE-Zentral AG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), menetlusse astuja Aldi Einkauf GmbH & Co. OGH 15	15
2010/C 80/29	Kohtuasi C-28/10 P: Mehmet Salih Bayramoglu 21. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 24. septembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-110/09: Mehmet Salih Bayramoglu versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu 16	16
2010/C 80/30	Kohtuasi C-29/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour d'appel (Luksemburg) 18. jaanuaril 2010 — Heiko Koelzsch versus Luksemburgi Suurhertsogiriik 16	16
2010/C 80/31	Kohtuasi C-35/10: 21. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik 17	17
2010/C 80/32	Kohtuasi C-36/10: 22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik .. 17	17
2010/C 80/33	Kohtuasi C-38/10: 22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik 18	18
2010/C 80/34	Kohtuasi C-41/10: 25. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik .. 19	19
2010/C 80/35	Kohtuasi C-46/10: Eelotsusetaotlus, mille esitas Højesteret (Taani) 28. jaanuaril 2010 — Viking Gas A/S versus BP Gas A/S 20	20
2010/C 80/36	Kohtuasi C-47/10 P: Austria Vabariigi 28. jaanuaril 2010 (27. jaanuari 2010. aasta elektronkiri) esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kuues koda) 18. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-375/04: Scheucher-Fleisch GmbH jt versus Euroopa Ühenduste Komisjon 21	21
2010/C 80/37	Kohtuasi C-49/10: 29. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Sloveeni Vabariik .. 22	22

2010/C 80/38	Kohtuasi C-73/10 P: Internationale Fruchthandels-Gesellschaft Weichert & Co. KG-I 9. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 30. novembri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas T-2/09: Internationale Fruchthandels-Gesellschaft Weichert & Co. KG versus Euroopa Komisjon	22
--------------	--	----

Üldkohus

2010/C 80/39	Kohtuasi T-340/07: Esimese Astme Kohtu 9. veebruari 2010. aasta otsus — Evropaiki Dynamiki versus komisjon (Vahekohtuklausel — Programm „eContent” — Sellist projekti käsitlev leping, mille eesmärk on tagada programmi maksimaalne tõhusus ning sihtgruppide võimalikult suur osavõtt — Lepingu täitmata jätmise — Lepingu lõpetamine)	23
2010/C 80/40	Kohtuasi T-344/07: Üldkohtu 10. veebruari 2010. aasta otsus — O2 (Germany) versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Homezone) (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi Homezone taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Eristusvõime — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c))	23
2010/C 80/41	Kohtuasi T-472/07: Üldkohtu 3. veebruari 2010. aasta otsus — Enercon versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Hasbro (ENERCON) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi ENERCON taotlus — Varasem ühenduse sõnamärk TRANSFORMERS ENERGON — Suhteline keeldumispõhjus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))	24
2010/C 80/42	Kohtuasi T-289/08: Üldkohtu 11. veebruari 2010. aasta otsus — Deutsche BKK versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Deutsche BKK) (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi Deutsche BKK taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldav kaubamärk ja eristusvõime puudumine — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3 (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3) — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikkel 73 ja artikli 74 lõike 1 esimene lause (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 73 ja artikli 74 lõike 1 esimene lause))	24
2010/C 80/43	Kohtuasi T-113/09: Üldkohtu 9. veebruari 2010. aasta otsus — PromoCell bioscience alive versus Siseturu Ühtlustamise Amet (SupplementPack) (Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi SupplementPack taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c))	25
2010/C 80/44	Kohtuasi T-385/05 TO R: Üldkohtu presidendi 4. veebruari 2010. aasta määrus — Portugal versus Transnautica ja komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Tolliliit — Kohtuotsuse vaidlustamine kolmanda isiku poolt — Üldkohtu otsus — Täitmise peatamise taotlus — Vorminõuete rikkumine — Vastuvõetamatus)	25

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 80/45	Kohtuasi T-514/09 R: Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku 5. veebruari 2010. aasta määrus — De Post versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Riigihanked — Ühenduse hankemenetlus — Kohaldamise peatamise ja ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)	25
2010/C 80/46	Kohtuasi T-508/09: 22. detsembril 2009 esitatud hagi — Cañas versus komisjon	26
2010/C 80/47	Kohtuasi T-509/09: 18. detsembril 2009 esitatud hagi — Portugal versus komisjon	26
2010/C 80/48	Kohtuasi T-511/09: 21. detsembril 2009 esitatud hagi — Niki Luftfahrt versus komisjon	27
2010/C 80/49	Kohtuasi T-512/09: 21. detsembril 2009 esitatud hagi — Rusal Armenal versus nõukogu	28
2010/C 80/50	Kohtuasi T-518/09: 23. detsembril 2009 esitatud hagi — Ecoceane versus EMSA	29
2010/C 80/51	Kohtuasi T-520/09: 24. detsembril 2009 esitatud hagi — TF1 jt versus komisjon	30
2010/C 80/52	Kohtuasi T-525/09: 28. detsembril 2009 esitatud hagi — MIP Metro versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Metronia (METRONIA)	31
2010/C 80/53	Kohtuasi T-526/09: 28. detsembril 2009 esitatud hagi — PAKI Logistics versus Siseturu Ühtlustamise Amet (PAKI)	31
2010/C 80/54	Kohtuasi T-529/09: 31. detsembril 2009 esitatud hagi — In 't Veld versus nõukogu	32
2010/C 80/55	Kohtuasi T-5/10: 8. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Komisjon versus Earthscan	33
2010/C 80/56	Kohtuasi T-7/10: 7. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Diagnostiko Kai Therapeftiko Kentro Athinon „Ygeia AE” versus Siseturu Ühtlustamise Amet	33
2010/C 80/57	Kohtuasi T-9/10: 8. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Evropaïki Dynamiki versus komisjon	34
2010/C 80/58	Kohtuasi T-13/10: 20. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Goutier versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Rauch (ARANTAX)	35
2010/C 80/59	Kohtuasi T-14/10: 18. jaanuaril 2010 esitatud hagi — CheckMobile versus Siseturu Ühtlustamise Amet (carcheck)	35
2010/C 80/60	Kohtuasi T-17/10: 19. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Steinberg versus komisjon	36
2010/C 80/61	Kohtuasi T-23/10: 27. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Arkema versus komisjon	37

IV

*(Teave)*TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA
ASUTUSTELT

EUROOPA KOHUS

*(2010/C 80/01)***Euroopa Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas**

ELT C 63, 13.3.2010

Eelmised väljaanded

ELT C 51, 27.2.2010

ELT C 37, 13.2.2010

ELT C 24, 30.1.2010

ELT C 11, 16.1.2010

ELT C 312, 19.12.2009

ELT C 297, 5.12.2009

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>**Euroopa Kohtu uue liikme vande andmine***(2010/C 80/02)*

Pedro Cruz Villalón, kes nimetati liikmesriikide valitsuste esindajate 30. novembri 2009. aasta otsusega ⁽¹⁾ Euroopa Ühenduste Kohtu kohtujuristikks ajavahemikuks 30. novembrist 2009 kuni 6. oktoobrini 2015, andis Euroopa Kohtu ees vande 14. detsembril 2009.

⁽¹⁾ ELT L 14, 20.1.2010, lk 12.

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. veebruari 2010. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Hoesch Metals and Alloys GmbH versus Hauptzollamt Aachen

(Kohtuasi C-373/08) ⁽¹⁾

(Ühenduse tolliseadustik — Artikkel 24 — Kauba mittesooduspäritolu — Päritolu andev töötlemine või toiming — Hiinast pärit räniplokkid — Indias toimuv plokkide eraldamine, purustamine ja puhastamine ning saadud ränikristallide sõelumine, sorteerimine vastavalt suurusele ja pakendamine — Dumping — Määruse (EÜ) nr 398/2004 kehtivus)

(2010/C 80/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Hoesch Metals and Alloys GmbH

Kostja: Hauptzollamt Aachen

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Finanzgericht Düsseldorf — Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307), artikli 24 tõlgendamine — Nõukogu 2. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 398/2004, millega Hiina Rahvabariigist pärit rani impordi suhtes kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 66, lk 15; ELT eriväljaanne 11/50, lk 40), kehtivus — Mõiste „oluline töötlemine või toiming“, mis määrab kindlaks toote päritolu — Hiinast pärit räniplokkid puhastamine ja purustamine ning saadud ränikristallide sõelumine, sorteerimine ja pakendamine

Resolutsioon

1. Räniplokkide eraldamine, puhastamine ja purustamine ning sellele järgnev ränikristallide sõelumine, sorteerimine ja pakendamine ei kujuta endast päritolu andvat töötlemist või toimingut nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik) artikli 24 tähenduses.
2. Esitatud küsimuse analüüsi käigus ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis võiks mõjutada nõukogu 2. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 398/2004 (millega Hiina Rahvabariigist pärit rani impordi suhtes kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks) kehtivust.

⁽¹⁾ ELT C 272, 25.10.2008.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. veebruari 2010. aasta otsus (Vestre Landsret — Taani — eelotsusetaotlus) — Ingeniørforeningen i Danmark, Bertram Holsti volitusel versus Dansk Arbejdsgiverforening, Babcock & Wilcox Vølund ApS-i volitusel

(Kohtuasi C-405/08) ⁽¹⁾

(Sotsiaalsoliitika — Töötajate teavitamine ja nõustamine — Direktiiv 2002/14/EÜ — Direktiivi ülevõtmine seadusega ja kollektiivlepinguga — Kollektiivlepingu mõju töötajale, kes ei ole selle lepingu pooleks oleva ametiühingu liige — Artikkel 7 — Töötajate usaldusisikute kaitse — Kõrgendatud vallandamiskaitse nõue — Kaitse puudumine)

(2010/C 80/04)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vestre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ingeniørforeningen i Danmark, Bertram Holsti volitusel

Kostja: Dansk Arbejdsgiverforening, Babcock & Wilcox Vølund ApS-i volitusel

Kohtuasja ese

Vestre Landsreti eelotsusetaotlus — Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/14/EÜ, millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Ühenduses artikli 7 tõlgendamine — Direktiivi ülevõtmine kollektiivlepinguga — Kollektiivlepingu mõju töötajale, kes ei ole nimetatud lepingu sõlminud ametiühingu liige — Rakendusseadus, mis ei sätesta kollektiivlepingu rakendusalasle mittekuuluvate töötajate suhtes kehtivast kaitsetasemest kõrgemat vallandamiskaitset

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/14/EÜ, millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Ühenduses, tuleb tõlgendada selliselt, et nimetatud direktiiviga ei ole vastuolus selle rakendamine kollektiivlepinguga, mis on teatud kutseala töötajale kohaldatav isegi siis, kui ta ei ole selle lepingu pooleks oleva ametiühingu liige ja see ametiühing ei esinda kõnealuse töötaja kutseala, kui selle lepingu sätted tagavad selle kohaldamisalasse kuuluvatele töötajatele nimetatud direktiiviga ette nähtud õiguste tõhusa kaitse.
2. Direktiivi 2002/14 artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole ette nähtud töötajate usaldusisiku kõrgendatud vallandamiskaitse. Samas tuleb kõigi nimetatud direktiivi ülevõtvate meetmete — kas seaduse või kollektiivlepingu — puhul järgida seda, et tagatud oleks nimetatud artiklis 7 ette nähtud minimaalne kaitse määr.

(¹) ELT C 301, 22.11.2008.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 11. veebruari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-523/08) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2005/71/EÜ — Kolmandate riikide kodanike teadusuuringute eesmärgil riiki lubamise erimenetlus — Ettenähtud tähtajaks üle võtmata jätmine)

(2010/C 80/05)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Condou-Durande ja M.-A. Rabanal Suárez)

Kostja: Hispaania Kuningriik (esindaja: B. Plaza Cruz)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 12. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/71/EÜ kolmandate riikide kodanike teadusuuringute eesmärgil riiki lubamise erimenetluse kohta (ELT L 289, lk 15) täitmiseks vajalike õigusnormide ettenähtud tähtaja jooksul vastu võtmata jätmine

Resolutsioon

1. Kuna Hispaania Kuningriik ei ole ettenähtud tähtaja jooksul vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme nõukogu 12. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/71/EÜ kolmandate riikide kodanike teadusuuringute eesmärgil riiki lubamise erimenetluse kohta täitmiseks, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

(¹) ELT C 19, 24.1.2009.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 11. veebruari 2010. aasta otsus (Oberster Gerichtshof) eelotsusetaotlus — Austria) — Fokus Invest AG versus Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Kohtuasi C-541/08) ⁽¹⁾

(Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahel isikute vaba liikumise leping — Lepingu I lisa artikkel 25 — ETL artikkel 63 ja artikli 64 lõige 1 — Kapitali vaba liikumine — Liikmesriigi õiguse alusel tegutsev äriühing, mille osalus kuulub Šveitsi õiguse alusel tegutsevale äriühingule — Selle äriühingu poolt kinnisasja omandamine nimetatud liikmesriigis)

(2010/C 80/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Fokus Invest AG

Vastustaja: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Oberster Gerichtshof (Austria) — EÜ asutamislepingu artikli 57 lõike 1 ning Luxembourgis 21. juunil 1999 allkirjastatud Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahel isikute vaba liikumise lepingu (EÜT L 114, lk 6) I lisa artikli 25 tõlgendamine — Võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamine juriidiliste isikute suhtes — Siseriiklikud õigusnormid, mis kehtestavad välismaalastele kinnisvara omandamise korral kohustuse nõutada eelnev luba — Kinnisvara omandamine siseriikliku äriühingu poolt, mille osalus kuulub 100 % ulatuses Šveitsi äriühingutele

Resolutsioon

1. Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning Šveitsi Konföderatsiooni vahel 21. juunil 1999 Luxembourgis sõlmitud isikute vaba liikumise lepingu I lisa artiklit 25 tuleb tõlgendada nii, et kinnisvara omandamise puhul ette nähtud vastuvõtjariigi kodanikega võrdne kohtlemine kehtib üksnes füüsiliste isikute suhtes.

2. ETL artikli 64 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et Viini liidumaa 3. märtsi 1998. aasta seaduse välismaalaste poolt kinnisvara omandamise kohta (Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz) sätteid, mis kehtestavad selle seaduse tähenduses välismaalastele Viini liidumaal asuva kinnisvara omandamise korral kohustuse nõutada vastav omandamise luba või esitada tõend, mis kinnitab, et samas seaduses sätestatud sellest kohustusest vabastamise tingimused on täidetud, kujutavad endast Šveitsi Konföderatsiooni kui kolmanda riigi suhtes lubatud kapitali vaba liikumise piirangut.

⁽¹⁾ ELT C 55, 7.3.2009.

Euroopa Kohtu (teine koda) 4. veebruari 2010. aasta otsus (Verwaltungsgericht Berlini (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Hava Genc versus Land Berlin

(Kohtuasi C-14/09) ⁽¹⁾

(EMÜ-Türgi assotsiatsioonileping — Assotsiatsiooninõukogu otsus nr 1/80 — Artikli 6 lõige 1 — Mõiste „töötaja” — Väikeses mahus töötamine — Omandatud õiguste kaotamise tingimus)

(2010/C 80/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Hava Genc

Vastustaja: Land Berlin

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Verwaltungsgericht Berlin — EMÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 artikli 6 lõike 1 tõlgendamine — Türgi kodaniku õigus viibida vastuvõtvas liikmesriigis, kui sellesse liikmesriiki sisenemine oli põhjendatud, kuid see põhjus on praeguseks ära langenud ja ta töötab üksnes väikeses mahus nädalase tööajaga 5,5 tundi — Miinimumnõuded, millele peab vastama töösuhe, et seda saaks käsitleda „seadusliku töötamisena” otsuse nr 1/80 tähenduses

Resolutsioon

1. Isik, kes on sellises olukorras nagu põhikohtuasja kaebuse esitaja, on Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahel assotsiatsiooni loonud lepinguga asutatud assotsiatsiooninõukogu 19. septembri 1980. aasta otsuse nr 1/80 assotsiatsiooni arengu kohta artikli 6 lõike 1 mõttes töötaja, kui tehtav palgatöö on tegelik ja tulemuslik. Faktiliste asjaolude kontrollimine, mida on vaja selleks, et hinnata, kas menetluses olevas kohtuasjas on tegemist sellise juhtumiga, kuulub eelotsusetaotluse esitanud kohtu pädevusse.
2. Otsuse nr 1/80 artikli 6 lõike 1 mõttes Türgi päritolu töötaja saab tugineda Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahel assotsiatsiooni loonud lepingust tulenevale liikumisvabadusele ka siis, kui tema vastuvõtvasse liikmesriiki sisenemise eesmärk on ära langenud. Kui töötaja vastab artikli 6 lõikes 1 sätestatud tingimustele, ei saa tema õigust vastuvõtvas liikmesriigis elada seada sõltuvusse täiendavatest tingimustest, mis käsitlevad elamist õigus-tada võivaid huve või töötamise laadi.

(¹) ELT C 102, 1.5.2009.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 4. veebruari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-18/09) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Teenuste osutamise vabadus — Määrus (EMÜ) nr 4055/86 — Artikkel 1 — Mereveod — Üldise huvi sadamad — Sadamatasud — Vabastused ja soodustused)

(2010/C 80/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Simonsson ja L. Lozano Palacios)

Kostja: Hispaania Kuningriik (esindaja: B. Plaza Cruz)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 22. detsembri 1986. aasta määruse (EMÜ) nr 4055/86 teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta liikmesriikide ning liik-

mesriikide ja kolmandate riikide vahelises mereveos (EÜT L 378, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 174) artikli 1 rikkumine — Üldise huvi sadamad — Sadamatasude soodustused ja vabastused

Resolutsioon

1. Kuna Hispaania Kuningriik jättis jõusse 26. novembri 2003. aasta seaduse 48/2003 üldise huviga sadamate teenuste osutamise ja majandusliku korra kohta artikli 24 lõike 5 ning artikli 27 lõiked 1, 2 ja 4, millega kehtestatakse sadamatasude soodustuste ja vabastuste süsteem, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 22. detsembri 1986. aasta määruse (EMÜ) nr 4055/86 teenuste osutamise vabaduse põhimõtte kohaldamise kohta liikmesriikide ning liikmesriikide ja kolmandate riikide vahelises mereveos artiklist 1.
2. Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

(¹) ELT C 69, 21.3.2009.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. veebruari 2010. aasta otsus (Conseil d'État (Prantsusmaa) eelotsusetaotlus) — Graphic Procédé versus Ministère du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique

(Kohtuasi C-88/09) (¹)

(Maksustamine — Kuues käibemaksudirektiiv — Reprograafia alane tegevus — Mõisted „kaubatarne” ja „teenuste osutamine” — Eristuskriteeriumid)

(2010/C 80/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État (Prantsusmaa)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Graphic Procédé

Vastustaja: Ministère du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Conseil d'État — Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) artikli 2 lõike 1, artikli 5 lõike 1 ja artikli 6 lõike 1 tõlgendamine — Reprograafia — Kriteeriumid, mille alusel eristatakse kaubatarne teenuste osutamisest kuuenda direktiivi tähenduses

Resolutsioon

Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas, artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada selliselt, et reprograafia alane tegevus vastab kaubatarne tunnustele niivõrd, kuivõrd selle puhul on tegemist üksnes dokumentide paljundamisega materjalile, mille kasutamise õigus läheb reprograafia alase teenuse osutajalt üle originaaldokumendist koopiad tellinud kliendile. Kuid nimetatud tegevust tuleb määratleda „teenuste osutamisenä“ kuuenda direktiivi 77/388 artikli 6 lõike 1 tähenduses, kui ilmneb, et sellega kaasnevad lisateenused, millel on — lähtudes nimetatud teenuste tähtsusest kliendi jaoks, nende osutamiseks kulunud ajast, originaaldokumentide töötlemise vajaduse ulatusest ning sellest, kui suure osa kõnealuste lisateenuste eest võetav tasu moodustab teenuse koguhinnast —, kaubatarne võrreldes ülekaalukas tähtsus, kujutades endast teenuse saaja jaoks eraldi eesmärki.

⁽¹⁾ ELT C 113, 16.5.2009.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 4. veebruari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Rootsi Kuningriik

(Kohtuasi C-185/09) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2006/24/EÜ — Elektrooniline side — Elektrooniliste sideteenuste pakkujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamine — Ettenähtud tähtsajaks üle võtmata jätmine)

(2010/C 80/10)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Balta ja U. Jonsson)

Kostja: Rootsi Kuningriik (esindajad: A. Falk ja A. Engman)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/24/EÜ, mis käsitleb üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste või üldkasutatavate sidevõrkude pakkujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamist ja millega muudetakse direktiivi 2002/58/EÜ (ELT L 105, lk 54), täitmiseks vajalike õigusnormide ettenähtud tähtsajaks vastu võtmata jätmine

Resolutsioon

1. Kuna Rootsi Kuningriik ei ole võtnud ettenähtud tähtsajaks vajalikke õigus- ja haldusmeetmeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/24/EÜ, mis käsitleb üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste või üldkasutatavate sidevõrkude pakkujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamist ja millega muudetakse direktiivi 2002/58/EÜ, täitmiseks, siis on Rootsi Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Rootsi Kuningriigilt.

⁽¹⁾ ELT C 180, 1.8.2009.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 4. veebruari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-186/09) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2004/113/EÜ — Meeste ja naiste võrdsus — Kaupade ja teenuste kättesaadavus ja pakkumine — Gibraltari osas ettenähtud tähtsajaks üle võtmata jätmine)

(2010/C 80/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. van Beek ja P. Van den Wyngaert)

Kostja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindaja: H. Walker)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 13. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/113/EÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses kaupade ja teenuste kättesaadavuse ja pakkumisega (ELT L 373, lk 37) täitmiseks vajalike sätete ettenähtud tähtajaks vastu võtmata jätmine

Resolutsioon

1. Kuna Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ei ole ettenähtud tähtajaks vastu võtnud kõiki nõukogu 13. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/113/EÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta seoses kaupade ja teenuste kättesaadavuse ja pakkumisega täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme, siis on Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigilt.

(¹) ELT C 180, 1.8.2009.

Euroopa Kohtu (viies koda) 4. veebruari 2010. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

(Kohtuasi C-259/09) (¹)

(Kaevandustööstuse jäätmete käitlemine — Puudulik ülevõtmine või ülevõtmise siseriiklikest meetmetest teatamata jätmine)

(2010/C 80/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Marghelis ja P. Van den Wyngaert)

Kostja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: S. Ossowski)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/21/EÜ kaevandustööstuse jäätmete käitlemise ja direktiivi 2004/35/EÜ muutmise kohta (ELT L 102, lk 15) täitmiseks vajalike õigusnormide määratud tähtaja jooksul vastu võtmata jätmine

Resolutsioon

1. Kuna Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik ei ole määratud tähtaja jooksul vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/21/EÜ kaevandustööstuse jäätmete käitlemise ja direktiivi 2004/35/EÜ muutmise kohta täitmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme, on Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigilt.

(¹) ELT C 220, 12.9.2009

Thomson Sales Europe 3. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (esimene koda) 29. septembri 2009. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-225/07 ja T-364/07: Thomson Sales Europe versus komisjon

(Kohtuasi C-498/09 P)

(2010/C 80/13)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Thomson Sales Europe (esindajad: advokaadid F. Goguel ja F. Foucault)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— tühistada Esimese Astme Kohtu 29. septembri 2009. aasta otsus;

— tühistada Euroopa Komisjoni 7. mai 2007. aasta otsus REM nr 03/05;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks sisuliselt kolm väidet.

Apellant väidab esimese väite raames, et Esimese Astme Kohus on rikkunud EÜ artiklis 225 sätestatud pädevuseeskirju seeläbi, et on teinud sisulise otsuse taotluse alusel, millega hageja palus tühistada komisjoni 20. juuli 2007. aasta kirja, millega komisjon keeldus Tais toodetud värviteleviisorite imporditollimaksu tollivormistusejärgsest sissenõudmata jätmisest, kuigi kohus oli varem eespool nimetatud taotluse tunnistanud vastuvõetamatuks põhjendusega, et kõnealune kiri ei saa tekitada õiguslikke tagajärgi.

Teise väite raames väidab apellant, et Esimese Astme Kohus on rikkunud kaitseõigusi ja teinud asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel ilmselge vea, kuna jättis esiteks rahuldamata tema taotluse võimaldada pooltel tutvuda kogu tõendusmaterjaliga ning teiseks asus seisukohale, et Thomson on toiminud ilmse hooletusega, kuna kogenud ettevõtjana oleks ta pidanud paluma komisjonilt täpset teavet võimaluse kohta jätkata Tais toodetud värviteleviisorite deklareerimist Tais valminud toodanguna pärast seda, kui oli hakanud hankima Korea ja Malaisia päritolu kineskoopse.

Kolmanda väitega — mis jaguneb kaheks osaks — viitab Thomson asjaolule, et Esimese Astme Kohus on rikkunud tolliseadustiku⁽¹⁾ artiklit 239, mis käsitleb impordi- või eksporditollimaksu täieliku või osalise tagasimaksmise või tollivõla vähendamise võimalust. Hageja väidab, et esiteks on Esimese Astme Kohus rikkunud õigusnormi seeläbi, et jättis tema hagi rahuldamata, olles uurinud üksnes pettuse või ilmse hooletuse puudumisega seonduvat tingimust, ilma et oleks eelnevalt kontrollinud tingimust, mis puudutab erandlikku olukorda.

Teiseks on Esimese Astme Kohus teinud vea asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel ja seega rikkunud õigusnormi, kuna asus seisukohale, et tolliseadustiku artiklis 239 ette nähtud tollimaksu vähendamise tingimused ei ole täidetud. Apellandi sõnul olid tema puhul selle sätte nõuded täidetud, kuna juhtumi asjaoludest lähtuvalt oli tegemist erandliku olukorraga, kuivõrd komisjon oli muutnud asjassepuutuvate sätete tõlgendamise praktikat, ilma et oleks ettevõtjaid piisaval määral hoiatanud.

Lisaks väidab Thomson, et tal ei olnud oma toimingute seaduslikkuse osas kahtlusi, kuna ta oli veendunud, et kogu tema toodangu suhtes kuulus kohaldamisele ainult ühekordne dumpinguvastane tollimaks, mis oli määratud kindlaks kokkuleppe komisjoniga. Seega ei saa talle ette heita hooletust.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Arbeitsgericht Wuppertal (Saksamaa) 14. detsembril 2009 — Dieter May versus AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

(Kohtuasi C-519/09)

(2010/C 80/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeitsgericht Wuppertal

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Dieter May

Kostja: AOK Rheinland/Hamburg — Die Gesundheitskasse

Eelotsuse küsimused

1. Kas töötaja mõiste direktiivi 2003/88/EÜ⁽¹⁾ artikli 7 lõigete 1 ja 2 tähenduses (= direktiivi 93/104/EÜ artikkel 7) [...] hõlmab ka teenistuseeskirjade alusel teenistusse võetud sellise avalik õigusliku isiku abiteenistajat (*Dienstordnungsangestellte*), mille liidu seadusega antud volituse (*Reichsversicherungssordnung* § 351) alusel vastu võetud autonoomne põhikiri viitab teenistuseeskirjade alusel teenistusse võetud abiteenistuja puhkuseõude osas ametnike suhtes kehtivatele sätetele (käesoleval juhul *Landesbeamtengesetz NW* §-le 101 koosmõjus *Verordnung über den Erholungsurlaub der Beamtinnen und Beamten und Richterinnen und Richter im Lande Nordrhein Westfalen*’iga)?

⁽¹⁾ Euroopa parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ töötaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 22. detsembril 2009 — Deutsche Telekom AG versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-543/09)

(2010/C 80/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Deutsche Telekom AG

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Saksamaa Liitvabariik

Menetlusse astujad: Go Yellow GmbH, Telix AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) ⁽¹⁾ artikli 25 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriikidel on lubatud kohustada ettevõtjaid, kes eraldavad abonentidele telefoninumbreid, tegema üldkasutatavate numbriinfoteenuste ja üldkasutatavate kataloogide pakkumise eesmärgil kättesaadavaks selliste abonentide andmed, kellele asjaomane ettevõtja ei ole ise telefoninumbreid eraldanud, juhul kui ettevõtjal on nimestatud andmed olemas?
2. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav,

kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) ⁽²⁾, artiklit 12 tuleb tõlgendada nii, et eespool nimetatud kohustuse kehtestamine siseriikliku seadusandja poolt sõltub sellest, kas teine telefoniteenuse osutaja ja/või tema abonentid annavad andmete edastamiseks nõusoleku või ei esita sellele vähemasti vastuväiteid?

⁽¹⁾ EÜT L 108, lk 51; ELT eriväljaanne 13/29, lk 367.

⁽²⁾ EÜT L 201, lk 37; ELT eriväljaanne 13/29, lk 514.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Varhoven administrativen Sad (kõrgeim halduskohus — Bulgaaria) 23. detsembril 2009 — Aurubis Bulgaria versus Nachalnik na Mitnitsa — Sofia

(Kohtuasi C-546/09)

(2010/C 80/16)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen Sad

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Aurubis Bulgaria AD

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Nachalnik na Mitnitsa — Sofia (Sofia tolliameti direktor)

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik ⁽¹⁾, artikli 232 lõike 1 punkti b tuleb siseriiklikel kohtutel tõlgendada nii, et toll võib täiendava tollivõla summalt nõuda viiviseid ainult arvestuskande tegemise, võlgniku teavitamise ja määruse artikli 222 lõike 1 punkti a alusel tolli määratud täiendava tollivõla tasumise tähtaja möödumisele järgneva aja eest?
2. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 214 lõiget 3 tuleb 2. juuli 1993. aasta määruses (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted määrusele nr 2913/92 ⁽²⁾, asjakohaste sätete puudumisel tõlgendada nii, et siseriiklikud ametiasutused ei tohi nõuda viiviseid esialgse tollideklaratsiooni esitamise ja järelarvestuskande tegemise vahelise aja eest?
3. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, ja 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted määrusele nr 2913/92, sätteid tuleb tõlgendada nii, et siseriiklike õigusnormide puudumisel, mis näeksid järelarvestuskande tegemisel sõnaselgelt ette tollimaksu suurendamise või muu siseriikliku sanktsiooni summa ulatuses, mida oleks nõutud viivisena tollivõla tekkimise ja järelarvestuskande tegemise vahelise aja eest, ei või siseriiklikud kohtud ühenduse õiguse kohaselt tollimaksu taoliselt suurendada või sellist sanktsiooni määrata?

⁽¹⁾ EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307

⁽²⁾ EÜT L 253, lk 1; ELT eriväljaanne 02/06, lk 3

Bank Melli Irani 23. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (teine koda) 14. oktoobri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-390/08: Bank Melli Iran versus nõukogu

(Kohtuasi C-548/09 P)

(2010/C 80/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Bank Melli Iran (esindaja: advokaat L. Defalque)

Teised menetluspooled: Euroopa Liidu Nõukogu, Suurbritannia ja Põhja-liri Ühendkuningriik, Prantsuse Vabariik, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— Tühistada Esimese Astme Kohtu (teine koda) 14. oktoobri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-390/08: Bank Melli Iran vs. nõukogu, mis tehti apellandile teatavaks 15. oktoobril 2009;

— lubada apellandil tugineda nõuetele, mis ta esitas Üldkohtus;

— mõista mõlema astme kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esimese võimalusena kolm väidet ja täiendava võimalusena samuti kolm väidet.

Esimeses väites kinnitab ta, et Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta ei käsitanud määruse nr 423/2007 ⁽¹⁾ artikli 15 lõikes 3 sätestatud isikliku teatavastegemise kohustust kui olulist vorminõuet, mille järgimata jätmine toob kaasa akti tühistamise. See, et rahaliste vahendite külmutamise otsusest teatas apellandi Pariisi filiaalile Prantsuse pangakomisjon, mitte nõukogu, ei saa vastata määruuses ettenähtud teatavastegemise nõuetele ja kujutab endast ühenduse avaliku korra normide rikkumist.

Teises väites leiab apellant, et Üldkohus rikkus määruse nr 423/2007 õiguslike aluste tõlgendamisel õigusnorme. Mõõndes, et kõnealune määrus ja vaidlustatud otsus on vastu võetud kvalifitseeritud hääleteenamusega ainuüksi EÜ artiklite 60 ja 301 alusel, rikkus Üldkohus asutamislepingu olulisi menetlusnorme. Kuna nimetatud määrus ja otsus puudutavad ju üksusi, kes on tuumarelvade levikusse kaasatud või sellega seotud või toetavad seda, väljuvad need õigusaktid EÜ artiklite 60 ja 301 kohaldamisalast ja peavad seega põhinema EÜ artiklil 309, mis nõuab ühehäälsust.

Kolmandas väites on Bank Melli Iran seisukohal, et Üldkohus rikkus kaitseõiguste käsitlemise ja tõhusa kohtuliku kaitse põhimõtte tõlgendamisel õigusnorme, kuna ta leidis, et tal on kontrolli teostamiseks piisavalt teavet, ilma et ta enne aga pärast hagi esitamist oleks nõukogult saanud ühtegi tõendit vaidlustatud otsuse põhjenduste toetuseks.

Täiendava võimalusena heidab apellant Üldkohtule esiteks ette, et viimane rikkus õigusnorme ja tegi faktide hindamisel vea, kui ta leidis, et nõukogul on määruse nr 423/2007 artikli 7 lõike 2 alusel autonoomne hindamispädevus, kuigi tema pädevus on seotud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni julgeolekunõukogu poolt piiravate meetmete vastuvõtmisega.

Apellant märgib teiseks, et Üldkohus tegi apellandi omandiõiguse osas õigusliku hindamisvea, kui ta leidis, et vaidlusaluste õigusnormidega taotletavate eesmärkide — milleks on rahu ja rahvusvahelise julgeoleku säilitamine — olulisus õigustab põhiõiguste, sealhulgas omandiõiguse ja õiguse tegeleda majandustegevusega, piiramist.

Lõpuks väidab ta, et Üldkohus tegi faktide hindamisel ilmse vea, kui ta arvas apellandi nende üksuste loetellu, kelle vara tuleb külmutada, kuigi apellant ei ole Iraani tuumaprogrammi panustanud ega ole seotud üksustega, kes on sellesse panustanud.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 103, lk 1).

23. detsembril 2009 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik**(Kohtuasi C-549/09)**

(2010/C 80/18)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Gippini Fournier ja K. Walkerová)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsusmaa ei ole täitnud komisjoni 14. juuli 2004. aasta otsust seoses teatavate abimeetmetega, mida Prantsusmaa kohaldas akvakultuuritootjate ja kalurite kasuks ⁽¹⁾, nimetatud otsuse artiklitega 2 ja 3 ebaseaduslikuks ja ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatud abi tagasinõudmise teel, ning ei ole teatanud komisjonile selle otsuse täitmiseks võetud meetmetest, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud ELTL artikli 288 neljandast lõigust ja nimetatud otsuse artiklitest 4 ja 5 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt

Väited ja peamised argumendid

Oma hagi heidab komisjon kostjale ette, et viimane ei ole veel võtnud vajalikke meetmeid, nõudmaks abi saanud isikutelt „viivitamatult” tagasi ebaseaduslikuks ja ühisturuga kokkusobimatuks tunnistatud abi, või igal juhul ei ole komisjonile neist meetmetest teatanud.

Prantsusmaa oleks pidanud kahe kuu pikkuse tähtaja jooksul selle otsuse talle teatavaks tegemisest komisjonile teatama otsuse täitmiseks võetud meetmetest. Samas on möödunud viis aastat ajast, mil nimetatud otsus Prantsuse ametiasutustele teatavaks tehti, ilma et antud abi oleks tagasi makstud.

Hageja meenutab lisaks, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on täitmise täielik võimatus ainus põhjendus, mille võib

esitada komisjoni poolt ELTL artikli 108 lõike 2 alusel esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi vastu. Prantsuse ametiasutused ei ole seevastu kunagi viidanud erandlikele ja ettenägematutele asjaoludele, mis selle otsuse täitmise võimatuks teeksid. Nad on üksnes väitnud, et kavatsevad rakendada tagasinõudmise meetmeid koos muu ebaseaduslikuks tunnistatud abi tagasinõudmise meetmetega.

⁽¹⁾ Komisjoni 14. juuli 2004. aasta otsus 2005/239/EÜ seoses teatavate abimeetmetega, mida Prantsusmaa kohaldas akvakultuuritootjate ja kalurite kasuks (ELT 2005, L 74, lk 49).

Ferrero SpA 24. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (teine koda) 14. oktoobri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-140/08: Ferrero SpA versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck**(Kohtuasi C-552/09)**

(2010/C 80/19)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Apellant: Ferrero SpA (esindajad: advokaadid F. Jacobacci, C. Gielen ja H.M.H. Speyart)

Teised menetluspooled: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Tirol Milch reg.Gen.mbH Innsbruck

Apellandi nõuded

— tühistada vaidlusalune kohtuotsus;

— rahuldada Ferrero hagi, millega ta soovis vaidlustatud otsuse tühistamist, või teise võimalusena saata asi Üldkohtule läbi vaatamiseks tagasi;

— mõista Üldkohtu ja apellatsioonimenetluse kulud välja Ferrero ning jätta Ferrero kohtukulud tema enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et vaidlusalune kohtuotsus tuleb järgmistel põhjustel tühistada:

- Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus (edaspidi „Üldkohus“) rikkus määruse nr 40/94 ⁽¹⁾ artikliga 8 kehtestatud süsteemi, kuna ta hindas sarnasuse faktilisi asjaolusid ühesainsas analüüsis seoses nii artikli 8 lõike 1 punktiga b kui ka artikli 8 lõikega 5, olgugi et nende sätete raames viiakse läbi täiesti erinevaid kontrolle;
- Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et tal ei ole varasemate kaubamärkide mainet selle tuvastamisel, et artikli 8 lõike 1 punkti b ja lõike 5 kohaldamise tingimused ei ole täidetud, vaja arvestada;
- Üldkohus rikkus õigusnormi või moonutas talle esitatud asjaolusid, kui ta kohaldas sarnasuse hindamisel väärasid, aluseta või põhjendamata tõendamisreegleid;
- Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta ei arvestanud nõuetekohaselt asjaoluga, et varasemate kaubamärkide seas on ka sõnamärgid ning et vaidlustatud kaubamärk on kujutismärk;
- Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta ei arvestanud nõuetekohaselt asjaoluga, et on olemas vastav kaubamärgi perekond.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Oberlandesgericht Stuttgart (Saksamaa) 31. detsembril 2009 — Andreas Michael Seeger versus Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

(Kohtuasi C-554/09)

(2010/C 80/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Stuttgart

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Andreas Michael Seeger

Vastustaja: Generalstaatsanwaltschaft Stuttgart

Eelotsuse küsimus

Kas mõistet „materjal“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 561/2006 ⁽¹⁾ artikli 13 lõike 1 punkti d teises taandes võib tõlgendada selliselt, et selle hulka kuulub ka selline pakkematerjal nagu näiteks tühjad joogipudelid (tühi taara), mida transpordib veini ja jookidega kauplev ettevõtja, kes peab kauplust, varustab korra nädalas oma kliente ja kogub seejuures kokku tühja taara, et see oma hulgi kaupmeestele viia?

⁽¹⁾ ELT L 102, lk 1.

8. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-6/10)

(2010/C 80/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja L. de Schietere de Lophem)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole võtnud vastu kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme, et täita Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/46/EÜ (millega muudetakse nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ, mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid, direktiivi 83/349/EMÜ, mis käsitleb konsolideeritud aruandeid, direktiivi 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta ning direktiivi 91/674/EMÜ kindlustusseltside raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta) ⁽¹⁾ või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Belgia Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2006/46/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 5. septembril 2008. Käesoleva hagi esitamise kuupäevaks ei olnud kostja ikka veel võtnud kõiki vajalikke meetmeid direktiivi ülevõtmiseks või vähemalt ei olnud komisjoni neist teavitanud.

⁽¹⁾ ELT L 224, lk 1.

8. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-8/10)

(2010/C 80/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braun ja L. de Schietere de Lophem)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/46/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ, mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid, direktiivi 83/349/EMÜ, mis käsitleb konsolideeritud aruandeid, direktiivi 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta ning direktiivi 91/674/EMÜ kindlustusseltside raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta, ⁽¹⁾ täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2006/46/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 5. septembril 2008. Käesoleva hagi esitamise kuupäevaks ei olnud kostja kõiki vajalikke ülevõtmismeetmeid veel vastu võtnud või vähemalt ei olnud ta komisjoni neist teavitanud.

⁽¹⁾ EÜT L 224, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Hoge Raad der Nederlanden 8. jaanuaril 2010 — Staatssecretaris van Financiën, teine menetluspool Marishipping and Transport B.V.

(Kohtuasi C-11/10)

(2010/C 80/23)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastustaja kassatsioonimentluses: Marishipping and Transport B.V.

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 ⁽¹⁾ I lisa esimese osa II jao C osa punkti 1 alapunkti i kohaselt raviainetele kohaldatav tollimaksuabastus on, pidades silmas kolmanda osa (tariifilisad) II jao lisas 3 sisalduvat raviainete loetelu, piiratud nimetatud (keemiliste) ainetega nende puhtal kujul?
2. Millised piirangud tuleb kohaldada juhul, kui nimetatud raviainetele võib lisada teisi aineid?

⁽¹⁾ Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määrus (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) 8. jaanuaril 2010 — LECSON Elektromobile GmbH versus Hauptzollamt Dortmund

(Kohtuasi C-12/10)

(2010/C 80/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: LECSON Elektromobile GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Dortmund

Eelotsuse küsimus

1. Kas eelotsusetaotluses kirjeldatud elektrisõidukid tuleb klassifitseerida komisjoni 7. septembri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 1810/2004, millega muudetakse tariifi- ja statistika-nomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa ⁽¹⁾, muudetud kombineeritud nomenklatuuri rubriiki 8713 või rubriiki 8703?

⁽¹⁾ ELT L 327, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) 11. jaanuaril 2010 — Knubben Dak- en Leidekkersbedrijf BV versus Belgische Staat (Belgia riik)

(Kohtuasi C-13/10)

(2010/C 80/25)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Knubben Dak- en Leidekkersbedrijf BV

Vastustaja: Belgische Staat (Belgia riik)

Eelotsuse küsimused

1. Kas ühenduse õigusega, eeskätt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 56 (endine EÜ asutamislepingu artikkel 49) sätestatud teenuste osutamise vabadusega on vastuolus selline õigusnorm nagu sisaldub 20. juuli 1970. aasta kuninga määruse nr 20 artiklites 1 ja 1bis, mille kohaselt saab vähendatud käibemaksumäära kohaldada ehitusteenustele vaid siis, kui teenuse osutaja on Belgias 1992. aasta tulumaksuseadustiku artiklite 400 ja 401 kohaselt registreeritud ettevõtja?
2. Kas ühenduse õigusega, eeskätt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 56 (endine EÜ asutamislepingu artikkel 49) sätestatud teenuse osutamise vabadusega on vastuolus selline õigusnorm nagu sisaldub 1992. aasta tulumaksuseadustiku artiklites 400 ja 401 ja 26. detsembri 1998. aasta kuninga määruses, mille kohaselt kehtib Belgias ettevõtjana registreerimise kohustus piiramatult ja ühetaoliselt Belgias asutatud teenuseosutajale ja mõnes teises Euroopa Liidu liikmesriigis asutatud teenuseosutajale?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Landgericht Berlin (Saksamaa) 12. jaanuaril 2010 — Agrargenossenschaft Münchehof e.G. versus BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

(Kohtuasi C-18/10)

(2010/C 80/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Berlin (Saksamaa)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Agrargenossenschaft Münchehof e.G

Kostja: BVVG Bodenverwertungs- und -verwaltungs GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas Ausgleichsleistungsgesetz'i (kompenseerimisseadus) § 4 lõike 3 punkti 1 alusel vastu võetud Flächenenerwerbsverordnung'i (põllumajandusmaa erastamise määrus) kuni 11. juulini 2009 kohaldatud redaktsiooni § 5 lõike 1 teine ja kolmas lause on vastuolus EÜ artikliga 87?

vajalikud meetmed on tegelikult võetud, siis leiab komisjon, et Itaalia Vabariik ei ole selliseid meetmeid võtnud ning on seega rikkunud määrustest nr 273/2004 ja 111/2005 tulenevaid kohustusi.

⁽¹⁾ ELT L 47, lk 1; ELT eriväljaanne 15/08, lk 46.

⁽²⁾ ELT 2005 L 22, lk 1.

12. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-19/10)

(2010/C 80/27)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Oliver ja S. Mortoni)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud siseriiklikke meetmeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 273/2004 narkootikumide lähteainete kohta ⁽¹⁾ artikli 12 täitmiseks ning ei ole nendest komisjonile teatanud vastavalt selle sama määruse artiklile 16 ning ei ole võtnud siseriiklikke meetmeid nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määruse (EÜ) nr 111/2005, millega kehtestatakse ühenduse ja kolmandate riikide vahelise narkootikumide lähteainetega kauplemise järelevalve eeskirjad ⁽²⁾, artikli 31 täitmiseks, siis on Itaalia Vabariik rikkunud nendest määrustest tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt..

Väited ja peamised argumendid

Määrus nr 273/2004 jõustus 18. augustil 2005, määrus nr 111/2005 jõustus 15. veebruaril 2005 ning seda kohaldatakse alates 18. augustist 2005. Kuna komisjonile ei ole teatatud sätetest, mis Itaalia oli kohustatud vastu võtma määruse nr 273/2004 artikli 12 ning määruse nr 111/2005 artikli 31 alusel, ning Itaalia Vabariik ei ole edastanud talle mis tahes teavet, millest tulenevalt oleks võimalik asuda seisukohale, et

REWE-Zentral AG 14. jaanuaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (kuues koda) 11. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T 150/08 : REWE-Zentral AG versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), menetlusse astuja Aldi Einkauf GmbH & Co. OGH

(Kohtuasi C-22/10 P)

(2010/C 80/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: REWE-Zentral AG (esindajad: advokaadid M. Kinkeldey ja A. Bognár)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Aldi Einkauf GmbH & Co.OHG

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

1. tühistada Esimese Astme Kohtu 11. novembri 2009. aasta otsus, mis on vaidlustatud;
2. mõista menetlus- ja kohtukulud välja kostjalt ja apellatsioonkaebuse vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Kõnealune apellatsioonkaebus on esitatud Esimese Astme Kohtu otsuse peale, millega Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata apellatsioonkaebuse esitaja tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 15. veebruari 2008. aasta selle otsuse peale, millega lükati tagasi apellatsioonkaebuse esitaja esitatud sõnalise tähise CLINA registreerimistaotlus. Kohus kinnitas viidatud otsusega apellatsioonikoja otsuse, mille kohaselt esineb segiajamise tõenäosus varasema ühenduse kaubamärgiga CLINAIR.

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks viidatakse nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (edaspidi „kaubamärgimäärus“) artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumisele.

Esimese Astme Kohus ei võtnud segiajamise tõenäosuse hindamisel nõuetekohaselt arvesse kõigi asjakohaste elementide tervikmõju. Kohus rikkus õigusnormi kui otsustas, et vastandatud kaubamärkide viidatud mõistelised erinevused ei tasakaalusta tugevat kõlalist ja kirjpildist tulenevat sarnasust, mille tuvastamine omakorda ei olnud nõuetekohane. Lisaks ei hinnanud kohus varasema kaubamärgi vähest eristusvõimet erapooletul õiguslikul viisil. Kohus rikkus selles osas kaubamärgimääruse artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamisel õigusnormi ja rikkus seega ühenduse õigust.

Elkõige ei võtnud Esimese Astme Kohus piisavalt arvesse, et võrreldavatel tähistel CLINAIR ja CLINA on olulised kõlalised ja kirjpildist tulenevad erinevused, millega õigusnormi kohaselt tuleb arvestada, ning et varasem kaubamärk CLINAIR viitab erilisele mõistelisele sisule, millega õigusnormi kohaselt tuleb arvestada, mis uuel kaubamärgil puudub. Kohus jättis ka arvesse võtmata, et koostisosal „CLIN“ on märkimisväärselt nõrk eristusvõime ja seega saab see mõjutada kaubamärgi CLINAIR tervikmõju õigusnormist tulenevalt üksnes nõrgalt. Seetõttu ei piisa õiguslikult vaid ühest nimetatud koostisosa puhul esinevast kokkulangevusest, et põhjendada segiajamise tõenäosust kaubamärgimääruse artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses, seda enam et viidatud kõlalised, kirjpildist tulenevad ja mõistelised erinevused ei ole tähtsusetud.

Mehmet Salih Bayramoglu 21. detsembril 2009 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 24. septembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-110/09: Mehmet Salih Bayramoglu versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-28/10 P)

(2010/C 80/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Mehmet Salih Bayramoglu (esindaja: A. Riza, QC)

Teised menetluspooled: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

Apellant palub kohtul:

— Tühistada nõukogu otsus 2004/511/EÜ⁽¹⁾, kuna see põhineb õigusvastasel tegevusetusel, mille tõttu ei võimaldatud Küprose turgi kogukonnal osaleda Euroopa Parlamendi valimistel, mis on vastuolus asutamislepingu artikliga 189 koosmõjus Euroopa Liidu lepingu artiklitega 5 ja 6.

— Tuvastada, et kuus Euroopa Parlamendi liiget, kellest Küprose Vabariik teatas pärast 6. juunit 2009 ja kes valiti kehtiva valimiskorra alusel, ei esinda seadusest tulenevate nõuete kohaselt Küprose turgi kogukonda.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Esimese Astme Kohus eksis, leides et hagi esitati hilinenult. Apellant tugineb nimetatud väite puhul sellele, et Esimese Astme Kohtu poolt viidatud kohtupraktika ei käsitle terve kogukonna valimistel osalemise põhiõigust tagavate sätete vastu võtmata jätmist ega otsust, mille õiguslikuks aluseks on tegevusetus ja valimisi käsitlevate sätete vastuvõtmata jätmise, vaid selliste valimiste läbiviimise õiguse edasilükkamist.

Apellant väidab veel, et tõele ei vasta ka see, et ta hagi esitamisel ei tuginenud vabandatava eksituse ja vääramatu jõu olemasolule.

⁽¹⁾ Nõukogu 10. juuni 2004. aasta otsus 2004/511/EÜ Küprose rahva esindatuse kohta Euroopa Parlamendis Küprose probleemi lahendamise korral (ELT L 211, lk 22).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Cour d'appel (Luksemburg) 18. jaanuaril 2010 — Heiko Koelzsch versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-29/10)

(2010/C 80/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Heiko Koelzsch

Vastustaja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Eelotsuse küsimused

Kas kollisiooninormi, mis on sätestatud 19. juuni 1980. aasta lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse Rooma konventsiooni⁽¹⁾ artikli 6 lõike 2 punktis a, milles on nähtud ette, et töölepingu suhtes kohaldatakse selle riigi õigust, kus töötaja lepingujärgselt oma põhitööd teeb, tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui töötaja töötab mitmes riigis, kuid tuleb süstemaatiliselt tagasi ühte nendest, peab seda riiki pidama riigiks, kus töötaja teeb oma põhitööd?

⁽¹⁾ 19. juunil 1980. aastal Roomas allakirjutamiseks avatud lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse konventioon (ELT C 169, 8.7.2005, lk 10).

21. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-35/10)

(2010/C 80/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Marghelis ja J. Sénéchal)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiivi 2006/21/EÜ kaevandustööstuse jäätmete käitlemise ja direktiivi 2004/35/EÜ muutmise kohta⁽¹⁾ täitmiseks vajalikke õigusnorme või ei ole igal juhul komisjonile nende õigusnormide vastuvõtmisest teatanud, on Eesti Vabariik rikkunud selle direktiivi artiklist 25 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi ülevõtmise tähtaeg möödus 1. mail 2008. Käesoleva hagi esitamise hetkeks ei olnud kostja veel võtnud kõiki vajalikke meetmeid direktiivi ülevõtmiseks või ei olnud igal juhul komisjonile nendest teatanud.

⁽¹⁾ ELT L 102, lk 15.

22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-36/10)

(2010/C 80/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Sipos ja J.-B. Laignelot)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei ole vastu võtnud kõiki meetmeid nõukogu 9. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/82/EÜ ohtlike ainete seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta⁽¹⁾, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2003. aasta direktiiviga 2003/105/EÜ⁽²⁾, artikli 12 lõike 1 teise lõigu ülevõtmiseks, on Belgia Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Komisjon väidab oma hagi, et kostja ei ole Brüsseli piirkonnas nõuetekohaselt rakendanud direktiivi 96/82/EÜ artikli 12 lõike 1 teist lõiku. Selleks, et vältida suurõnnetusi ja leevendada selliste õnnetuste tagajärgi, on nimetatud sättes kehtestatud liikmesriikide kohustus tagada, et maakasutuse põhimõtete väljatöötamisel puhul võetakse arvesse vajadust säilitada

pikemas perspektiivis selle direktiiviga hõlmatud käitiste ning nimetatud direktiivi artiklis 12 viidatud elamurajoonide, ehitiste ja üldkasutatavate alade või puhkealade vahel vajalik kaugus. Kuid Brüsseli ametivõimude poolt kehtestatud rakendussätetest nähtub, et need käsitlevad üksnes ehituslubade ja maa krundi-deks jaotamise lubade väljastamise menetlust, mis on maakasutuse põhimõtete väljatöötamisele järgnev etapp. Seega ei ole siseriiklikud meetmed täielikud, kuna need ei käsitle maakasutuse põhimõtete väljatöötamise ja rakendamise menetlust tervikuna.

⁽¹⁾ EÜT L 10, lk 13; ELT eriväljaanne 05ja02, lk 410.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2003. aasta direktiiv 2003/105/EÜ, millega muudetakse direktiivi 96/82/EÜ ohtlike ainetega seotud suurõnnetuste ohu ohjeldamise kohta (EÜT L 345, lk 97; ELT eriväljaanne 05/04, lk 398).

22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-38/10)

(2010/C 80/33)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal ja G. Braga da Cruz)

Kostja: Portugali Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et Portugali Vabariik on rikkunud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 49 ja EMP lepingu artiklist 31 tulenevaid kohustusi, kuna ta võttis vastu ja säilitas õigusnormid, mis sisalduvad Código português do Imposto sobre o Rendimento das pessoas Colectivas (ettevõtte tulumaksu seadustik, edaspidi „CIRC“) artiklites 76a, 76b ja 76c ning mille kohaselt, kui Portugali ettevõtja registrijärgne asukoht või tegeliku juhtimise keskus viiakse üle teise liikmesriiki või kui Portugalis asuva püsiva tegevuskoha tegevus lõpetatakse või kui selle Portugalis asuv vara viiakse teise liikmesriiki, siis:

— sisaldab sel maksustamisaastal, mil nimetatud sündmus aset leidis, maksustamisele kuuluv summa kõnealuste varadega seotud kogu realiseerimata kapitalikasumit, samas kui üksnes siseriiklikest tehingutest tulenev realiseerimata kapitalikasum maksustamisele kuuluva summa hulka ei kuulu;

— sellise äriühingu aktsionärid või osanikud, mille registrijärgne asukoht või tegeliku juhtimise keskus Portugalist välja viiakse, peavad tasuma maksu, mille aluseks on äriühingu netovarade väärtuse (mis arvutatakse üleviimise hetkel ja vastavalt turuhinnale) ja äriühingu osade või aktsiate ostuhinna vahe.

— mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab, et eespool nimetatud CIRC-i artiklid võivad takistada ELTL artiklis 49 sätestatud asutamismahust.

Vastavalt viidatud Portugali õigusnormidele maksustatakse realiseerimata kapitalikasumit vaid siis, kui äriühing viib oma registrijärgse asukoha ja tegeliku juhtimise keskuse Portugalist välja või kui ta viib vara teises liikmesriigis asuvasse püsivasse tegevuskohata, samas kui sarnane asukoht üleviimine Portugali territooriumil või varade üleviimine juhtimiskeskusest samas liikmesriigis asuvasse filiaali ei too kaasa mingeid koheseid maksu-alaseid tagajärgi.

Komisjon ei vaidlusta liikmesriikide makse, mida kohaldatakse sellise isiku kogutud kapitalikasumile, kes residendist maksu-maksjana on kohustatud tasuma maksu oma kogutulude pealt. Siiski leiab komisjon, et Portugali õigus peab kohaldama ühtset reeglit ja et maksukohustusi tekitavad asjaolud peavad olema samad, st varade realiseerimine või iga asjaolu, mis nõuab amortisatsiooni kohandamist, sõltumata sellest, kas registrijärgne asukoht, tegelik juhtimiskeskus või varad viiakse Portugalist välja või mitte.

Komisjon leiab, et äriühingutel peab olema õigus viia oma registrijärgne asukoht või üksikud varad teise liikmesriiki ilma, et nad peaksid läbima ülemäära keerulisi ja kulukaid menetlusi; komisjon on seisukohal, et miski ei õigusta realiseerimata kapitalikasumi kohest maksustamist Portugali äriühingu registrijärgse asukoha ja tegeliku juhtimiskeskuse üleviimisel teise liikmesriiki või Portugalis asuva püsiva tegevuskoha tegevuse lõpetamisel või selle Portugalis asuva vara üleviimisel teise liikmesriiki, kui seda liiki maksu ei kohaldata võrreldavates siseriiklikes olukordades.

On vaja tagada teatud huvitatud isikute, st võlausaldajate, vähemusaktsionäride ja maksuhalduri õiguste eriline kaitse, kuid seda tuleb teha kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, nagu seda on tõlgendanud Euroopa Kohus.

Seda silmas pidades võiks Portugali Vabariik näiteks määrata kindlaks realiseerimata kapitalikasumi väärtuse, mille suhtes ta soovib säilitada oma maksualase pädevuse, eeldusel et see ei too kaasa maksu kohest nõudmist ega muid maksu erineva tasumise seotud tingimusi.

Mis puudutab eesmärki tagada tõhusat maksukontrolli ja võidelda maksudest kõrvalehoidumisega, niivõrd kui see on seaduslik, siis seda oleks võimalik saavutada ka vähem piiravate meetmetega, st mehhanismidega, mis on ette nähtud nõukogu 19. detsembri 1977. aasta direktiivis 77/799/EMÜ⁽¹⁾ liikmesriikide pädevate asutuste vastastikuse abi kohta otseste maksustamise valdkonnas või nõukogu 26. mai 2008. aasta direktiivis 2008/55/EÜ⁽²⁾ vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sisseõudmisel.

Komisjon väidab, et Portugali õigusnormid lähevad kaugemale sellest, mida on vaja kavandatud eesmärkide saavutamiseks, st selleks et tagada maksusüsteemi tõhusust. Seetõttu leiab komisjon, et Portugali õigusnormid peavad järgima sama reeglit sõltumata sellest, kas registrijärgne asukoht, tegelik juhtimiskeskus või üksikud varad viiakse Portugali territooriumilt välja või mitte: maksu võib nõuda üksnes siis, kui vara väärtuse kasv realiseeritakse.

⁽¹⁾ EÜT L 336, lk 15; ELT eriväljaanne 09/01, lk 63.

⁽²⁾ ELT L 150, lk 28.

25. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-41/10)

(2010/C 80/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Rozet ja N. Yerrell)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei võtnud direktiivi 73/239/EMÜ⁽¹⁾ ja direktiivi 92/49/EMÜ⁽²⁾ siseriiklikusse õigusesse üle nõuetekohaselt ja täielikult, siis rikkus ta esimese direktiivi 73/239/EMÜ artiklitest 6, 8 ja 15-17 ning kolmanda direktiivi 92/49/EMÜ artiklitest 20-22 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon leiab käsitletavas väites, et Belgia vastastikkuste ühingu eraravikindlustustegevus valdkonnas, mis ei ole osa kohustuslikust sotsiaalkindlustussüsteemist, ei ole kooskõlas esimese ja kolmanda direktiiviga. Kuna vastastikkused ühingud tegutsevad eraravikindlustusskeemide turul, pakkudes otsest konkurentsi kindlustusettevõtjatele, peavad neile tegelikult laienema samad õigusnormid kui kindlustusettevõtjatele. Hageja vaidlustab sellekohase kostja väite, et eraravikindlustuse teenused, mida osutavad vastastikkused ühingud kuuluvad esimese direktiivi artikli 2 lõike 1 punktis d nimetatud erandi alla ja hageja toob esile, et eraravikindlustuse pakutavat kaitset ei saa samastada „kindlustusega, mis moodustab osa kohustuslikust sotsiaalkindlustussüsteemist”.

Komisjon väidab esiteks, et esimese direktiivi artiklis 6 sätestatu nõuab, et otsekindlustustegevuse alustamiseks on vaja eelnevat ametlikku tegevusluba, mille väljastavad selle liikmesriigi pädevad ametiasutused, mille territooriumil ettevõtja asub. Samas ei ole Belgia vastastikkused ühingud saanud nimetatud sätte kohast luba eraravikindlustustegevuseks.

Teiseks heidab hageja ette, et kostja on rikkunud esimese direktiivi artikli 8 lõike 1 punkti a, kuna vastastikkusi ühinguid ei ole nimetatud nende õiguslike äriühingute vormide hulgas, mille vormis tegutsemist nõutakse Belgia kindlustusühingutelt. Lisaks on vastastikkustel ühingutel õigus tegeleda laia tegevusvaldkonnaga, millel ei ole otsest seost nende kindlustustegevusega, kuigi direktiivi artikli 8 lõike 1 punkti b sätestab, et ettevõtja peab piirduma oma majandustegevuses kindlustustegevuse ja sellest otseselt tulenevate toimingutega, tegelemata muu äritegevusega. Belgia õigusnormid ei ole samuti kooskõlas direktiivi artikli 8 lõike 1 punktiga c, mis näeb ette, et ettevõtja peab esitama direktiivi artiklile 9 vastava tegevuskava. Ühtki seda laadi tegevuskava vastastikkused ühingud seoses oma eraravikindlustustegevusega ei esine. Lõpuks ei ole Belgia vastastikkustel ühingutel kohustust omada esimese direktiivi artikli 8 lõike 1 punktile d vastavat minimaalset garantiifondi.

Kolmandaks väidab komisjon, et vastavalt esimese direktiivi artiklile 13 jj (eelkõige artiklid 16, 16 a ja 17) ning vastavalt kolmanda direktiivi artiklitele 15 ja 20-22 peavad vastastikkused ühingend moodustama oma eraravikindlustustegevuseks piisavad kindlustustehnilised eraldised ning neil peab olema kogu oma tegevuse jaoks piisav solventsusmarginaal. Belgias kehtestati vastastikkuste ühenduste eraravikindlustusskeemide solventsusmarginaal alles 2002. aastal ja selle marginaali arvutamise meetod erineb esimeses direktiivis ettenähtust.

- (¹) Nõukogu 24. juuli 1973. aasta esimese direktiivi 73/239/EMÜ otsekindlustustegevuse, välja arvatud elukindlustustegevuse alustamise ja jätkamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 228, lk 3; ELT eriväljaanne 06/01, lk 14).
- (²) Nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiiv 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT L 228, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 346).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Højesteret (Taani) 28. jaanuaril 2010 — Viking Gas A/S versus BP Gas A/S

(Kohtuasi C-46/10)

(2010/C 80/35)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Højesteret

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Viking Gas A/S

Vastustaja: BP Gas A/S

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ (¹) kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklit 5 koostöös sama direktiivi artikliga 7 tuleb tõlgendada nii, et äriühing B on süüdi kaubamärgi rikkumises, kui ta täidab äriühingult A pärit balloone gaasiga, mida ta seejärel müüb järgmistel asjaoludel:
 1. A müüb gaasi spetsiaalse kujuga nn komposiitballoones, mis on sellisena, s.t. ruumilise kaubamärgina registreeritud kui Taani kaubamärk ja Euroopa Ühenduse

kaubamärk. A ei ole nende ruumiliste kaubamärkide omanik, kuid tal on ainulitsents nende kasutamiseks Taanis ja tal on õigus kasutada Taanis toime pandud kaubamärgõiguste rikkumise korral õiguskaitsevahendeid;

2. gaasiga täidetud komposiitballooni esmaostmisel ühelt A edasimüüjalt maksab tarbija ka ballooni eest, mis seega läheb tarbija omandisse;
 3. A taastäidab komposiitballoone nii, et tarbija pöördub A ühe edasimüüja poole ning saab gaasi eest makstes tühja ballooni vastu samasuguse komposiitballooni, mille A on täitnud;
 4. B äritegevus seisneb balloone, sealhulgas esimeses küsimuses viidatud ruumilise kaubamärgiga kaitstud balloone täitmises gaasiga nii, et tarbijad pöörduvad B-ga seotud edasimüüja poole ning saavad gaasi eest makstes tühja ballooni vastu samasuguse ballooni, mille B on täitnud;
 5. kui B kõnealuseid komposiitballoone gaasiga täidab, kantakse balloonidele kleepsildid, mis näitavad, et ballooni on täitnud B?
2. Kui võib eeldada, et tarbijatel tekib üldjuhul mulje, et B ja A on omavahel seotud, siis kas see on tähtis esimesele küsimusele vastamisel?
 3. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas seda vastust muudaks see, kui komposiitballoonidele on — peale selle, et need on kaitstud eespool viidatud ruumilise kaubamärgiga — kantud (trükitud või pressitud) A-le kuuluv registreeritud kujutismärk ja/või sõnamärk, mis on hoolimata B poolt ballooni kinnitatud kleepsiltidest jätkuvalt näha?
 4. Kui vastus kas esimesele või kolmandale küsimusele on jaatav, siis kas seda vastust võib muuta see, kui eeldada, et A on palju aastaid nõustunud ja nõustub jätkuvalt sellega, et teised äriühingud taastäidavad muud tüüpi balloone, mis ei ole kaitstud eespool viidatud ruumilise kaubamärgiga, kuid millel on äriühingu BP Gas A/S sõnamärk ja/või kujutismärk?

5. Kui vastus kas esimesele või kolmandale küsimusele on jaatav, siis kas seda vastust võib muuta see, kui tarbija ise pöördub otse B poole ja sel juhul:

a) saab gaasi eest makstes tühja komposiitballooni vastu samasuguse ballooni, mille B on täitnud, või

b) saab lasta enda toodud komposiitballooni tasu eest gaasiga täita?

(¹) EÜT 1989 L 40, lk 1.

Austria Vabariigi 28. jaanuaril 2010 (27. jaanuari 2010. aasta elektronkiri) esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kuues koda) 18. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas T-375/04: Scheucher-Fleisch GmbH jt versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-47/10 P)

(2010/C 80/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Austria Vabariik (esindajad: E. Riedl, advokaadid M. Núñez-Müller ja J. Dammann)

Teised menetluspooled: Scheucher-Fleisch GmbH, Tauernfleisch Vertriebs GmbH, Wech-Kärntner Truthahnverarbeitung GmbH, Wech-Geflügel GmbH, Johann Zsifkovics, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Austria Vabariik palub:

— tühistada tervikuna Esimese Astme Kohtu 18. novembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-375/04: Scheucher jt vs. komisjon;

— teha asja suhtes lõplik otsus ning jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

— mõista apellatsioonimenetluse kohtukulud ja esimese kohtuastme kulud kohtuasjas T-375/04 välja esimese kohtuastme hagejalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et vaidlustatud kohtuotsus rikub ELTL artikli 263 neljandat lõiku. Üldkohus ei mõistnud, et vaidluslune komisjoni otsus ei puuduta esimese kohtuastme hagejaid ei isiklikult ega otseselt. Vaidluslune otsus ei too kaasa nende turupositsiooni olulist kahjustamist; peale selle ei too komisjoni poolt heaks kiidetud üldine apellandi sektoriabikava kaasa konkurentsi kahjustamist, kuna abi andmine sõltub iga kord veel pädeva asutuse üksikotsusest. Esimese kohtuastme hagejatel puudub ka nõutav põhjendatud huvi, sest vaidluslune komisjoni otsus ei mõjuta neid endid.

Apellant on ka arvamisel, et vaidlustatud kohtuotsus rikub ELTL artikli 108 lõiget 2. Üldkohus leidis väärtalt, et komisjonil oli esialgse uurimismenetluse käigus tõsiseid raskusi vaidlustuste meetmete hindamisel ning seetõttu oli ta kohustatud algatama ametliku uurimismenetluse.

Apellant lisab, et vaidlustatud kohtuotsus rikub ka tõendamiskoormise jagamise reegleid. Üldkohus kohustas komisjoni algatama ametlikku uurimismenetlust, kuigi hagejad ei olnud esitanud asjakohaseid tõendeid endi väidetava kahjustamise kohta.

Apellandi arvates rikub vaidlustatud kohtuotsus ka Üldkohtu kodukorra artikli 81, kuna kohtuotsus on vasturääkivalt põhjendatud.

Lõpetuseks märgib apellant, et vaidlustatud kohtuotsus rikub veel Üldkohtu kodukorra artiklit 64, kuna Üldkohus ei võtnud menetlust korraldavaid meetmeid, et kontrollida otsustava tähtsusega asjaolusid.

29. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Sloveeni Vabariik**(Kohtuasi C-49/10)**

(2010/C 80/37)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Alcover San Pedro ja B. Rous Svete)

Kostja: Sloveeni Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Sloveeni Vabariik ei ole vastu võtnud vajalikke meetmeid tagamaks, et pädevad asutused hoolitsevad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiivi 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta ⁽¹⁾ (IPPC direktiiv) artiklite 6 ja 8 kohaste lubade abil või tingimuste uuesti läbivaatamiseks või vajaduse korral nende ajakohastamise abil selle eest, et olemasolevad käitised tegutsevad vastavuses viidatud direktiivi artiklite 3, 7, 9, 10 ja 13, artikli 14 punktide a ja b ning artikli 15 lõike 2 nõuetega hiljemalt 30. oktoobril 2007, ilma et see piiraks ühenduse erisätete kohaldamist, siis on Sloveeni Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad nimetatud direktiivi artikli 5 lõikest 1;

— mõista kohtukulud välja Sloveeni Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Sloveeni Vabariigi vastuse alusel põhjendatud arvamusele on komisjon seisukohal, et suur osa Sloveenia olemasolevatest käitistest tegutsevad veel praegugi kehtiva loata, mis kujutab endast direktiivi 2008/1/EÜ artikli 5 lõike 1 rikkumist.

⁽¹⁾ ELT L 24, lk 8.

Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert & Co. KG-I 9. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Esimese Astme Kohtu (kaheksas koda) 30. novembri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas T-2/09: Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert & Co. KG versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-73/10 P)

(2010/C 80/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert & Co. KG (esindajad: Rechtsanwalt A. Rinne, Solicitor S. Kon, Solicitor C. Humpe, C. Vajda, QC)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— Tühistada Esimese Astme Kohtu 30. novembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-2/09, ja

— tunnistada Weichert'i tühistamishagi kohtuasjas T-2/09 vastuvõetavaks ja saata asi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule Weichert'i nende nõuete läbivaatamiseks, mille ese on Euroopa Ühenduste Komisjoni 15. oktoobri 2008. aasta otsuse (juhtum COMP/39.188 — Banaanid) tühistamine osas, milles see otsus puudutab Weichert'i, või

— teise võimalusena, saata asi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule, otsustamaks Weichert'i tühistamishagi kohtuasjas T-2/09 vastuvõetavuse üle.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et Esimese Astme Kohus rikkus õigusnormi, tunnistades hagi vastuvõetamatuks põhjusel, et ühenduse menetlustähtaegade kohaldamisest võib kõrvale kalduda ainult juhul, kui asjaolud on ettenägematud või kujutavad endast *force majeure*'i. Hageja väitel on selline lähenemine põhjendamatult kitsas ning ei võta, või ei võta nõuetekohaselt arvesse õigust pöörduda kohtusse kriminaalmenetluses, seaduslikkuse põhimõtet kriminaalmenetluses, ja proportsionaalsuse põhimõtet, ning ülekaalukat vajadust vältida ebaõiglast tulemust.

ÜLDKOHUS

**Esimese Astme Kohtu 9. veebruari 2010. aasta otsus —
Evropaïki Dynamiki versus komisjon**

(Kohtuasi T-340/07) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Programm „eContent” — Sellist projekti käsitlev leping, mille eesmärk on tagada programmi maksimaalne tõhusus ning sihtgruppide võimalikult suur osavõtt — Lepingu täitmata jätmine — Lepingu lõpetamine)

(2010/C 80/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Evropaïki Dynamiki (Ateena, Kreeka) (esindaja: advokaat N. Korogiannakis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Manhaeve, keda abistasid advokaadid D. Philippe ja M. Gouden)

Kohtuasja ese

EÜ artiklite 235, 238 ja 288 alusel esitatud hagi mõista komisjonilt välja kahju, mis tekitati komisjoni poolt lepinguliste kohustuste täitmata jätmisega lepingu EDC-53007 EEBO/27873 raames, mis käsitleb projekti „e-Content Exposure and Business Opportunities”.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE-lt.

⁽¹⁾ ELT C 269, 10.11.2007.

**Üldkohtu 10. veebruari 2010. aasta otsus — O2 (Germany)
versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Homezone)**

(Kohtuasi T-344/07) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi Homezone taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Eristusvõime — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c))

(2010/C 80/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (München, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Fottner ja M. Müller)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: S. Schäffner)

Kohtuasja ese

Hagi, mis on esitatud Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 5. juuli 2007. aasta otsuse (asi R 1583/2006-4) peale, mis käsitleb taotlust registreerida sõnamärk Homezone ühenduse kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 5. juuli 2007. aasta otsus (asi R 1583/2006-4).
2. Mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

⁽¹⁾ ELT C 269, 10.11.2007.

Üldkohtu 3. veebruari 2010. aasta otsus — Enercon versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Hasbro (ENERCON)(Kohtuasi T-472/07) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Ühenduse sõnamärgi ENERCON taotlus — Varasem ühenduse sõnamärk TRANSFORMERS ENERGON — Suhteline keeldumispõhjus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2010/C 80/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Enercon GmbH (Aurich, Saksamaa) (esindajad: advokaadid R. Böhm ja V. Henke)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: D. Botis)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Ühendriigid) (esindaja: barrister M. Edenborough)

Ese

Hagi, mis on esitatud Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 25. oktoobri 2007. aasta otsuse (asi R 959/2006-4) peale, mis käsitleb Hasbro, Inc. ja Enercon GmbH vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Enercon GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 79, 29.3.2008.

Üldkohtu 11. veebruari 2010. aasta otsus — Deutsche BKK versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Deutsche BKK)(Kohtuasi T-289/08) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi Deutsche BKK taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldav kaubamärk ja eristusvõime puudumine — Kasutamise käigus omandatud eristusvõime — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3 (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c ning lõige 3) — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikkel 73 ja artikli 74 lõike 1 esimene lause (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 73 ja artikli 74 lõike 1 esimene lause))

(2010/C 80/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Deutsche BKK (Wolfsburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H.-H. Schrammek, C. Drzymalla ja S. Risthaus)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: B. Schmidt)

Ese

Ühenduse kaubamärk — Nõue tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 29. mai 2008. aasta selle otsus (asi R 318/2008-4), millega jäeti rahuldamata kaebus kontrollija otsuse peale, millega lükati tagasi sõnamärgi „Deutsche BKK” teenuste klassides 36, 41 ja 44 registreerimistaotlus

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Deutsche Betriebskrankenkasselt (Deutsche BKK).

⁽¹⁾ ELT C 247, 27.9.2008.

Üldkohtu 9. veebruari 2010. aasta otsus — PromoCell bioscience alive versus Siseturu Ühtlustamise Amet (SupplementPack)

(Kohtuasi T-113/09) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Ühenduse sõnamärgi Supplement-Pack taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c))

(2010/C 80/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte (Heidelberg, Saksamaa) (esindaja: advokaat K. Mende)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: S. Schöffner)

Ese

Hagi ühtlustamisameti neljanda apellatsioonikoja 15. jaanuari 2009. aasta otsuse peale (asi R 996/2008-4), mis käsitles taotlust registreerida sõnamärk SupplementPack ühenduse kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja PromoCell bioscience alive GmbH Biomedizinische Produkte-lt.

⁽¹⁾ ELT C 129, 6.6.2009.

Üldkohtu presidendi 4. veebruari 2010. aasta määrus — Portugal versus Transnautica ja komisjon

(Kohtuasi T-385/05 TO R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Tolliliit — Kohtuotsuse vaidlustamine kolmanda isiku poolt — Üldkohtu otsus — Täitmise peatamise taotlus — Vorminõuete rikkumine — Vastuvõetamatus)

(2010/C 80/44)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Kolmas isik, kes vaidlustab kohtuotsuse: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, A. C. Santos, J. Gomes ja P. Rocha)

Teised menetluspooled: Transnautica — Transportes e Navegação, SA (Matosinhos, Portugal) (esindajad: advokaadid C. Fernández Vicién ja D. Ortigão Ramos) ja Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal ja L. Bouyon)

Ese

Kolmanda isiku poolt kohtuotsuse vaidlustamise menetluses esitatud taotlus peatada 23. septembri 2009. aasta Üldkohtu otsuse T-385/05: Transnautica vs. komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) täitmine.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.

2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustava kohtuniku 5. veebruari 2010. aasta määrus — De Post versus komisjon

(Kohtuasi T-514/09 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Riigihanked — Ühenduse hankemenetlus — Kohaldamise peatamise ja ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)

(2010/C 80/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: De Post NV van publiek recht (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid R. Martens ja B. Schutyser)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Manhaeve ja N. Bambara, keda abistas advokaat P. Wytinck)

Ese

Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus, mis sisuliselt hõlmab esiteks taotlust peatada Euroopa Liidu Väljaannete Talituse (OP) otsuse kohaldamine, millega ta otsustas hankemenetluses nr 10234 „Euroopa Liidu Teataja, raamatute, muude perioodikaväljaannete ning trükiste igapäevane transport ja kohaletoimetamine” sõlmida lepingu Entreprise des postes et télécommunications Luxembourg’iga, teiseks taotlust kohustada teda nimetatud hankemenetluses sellist lepingut mitte sõlmima ja kolmandaks taotlust peatada lepingu täitmine juhul, kui see on juba sõlmitud, kuni Üldkohus teeb asjas sisulise otsuse.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

22. detsembril 2009 esitatud hagi — Cañas versus komisjon

(Kohtuasi T-508/09)

(2010/C 80/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Guillermo Cañas (Buenos Aires, Argentiina) (esindaja: advokaat F. Labouffie)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada Euroopa Komisjoni 12. oktoobri 2009. aasta otsus asjas COMP/39471, Guillermo Cañas vs. AMA, ATP ja CIAS

Väited ja peamised argumendid

Hageja, kes on Argentina elukutseline tennisist, palub tühistada komisjoni 12. oktoobri 2009. aasta otsus, millega komisjon jättis piisava ühenduse huvi puudumise tõttu rahuldamata hageja kaebuse Maailma Dopinguvastase Agentuuri (WADA), ATP Tour Inc. (ATP) ja Rahvusvahelise Spordiarbitraaži

Nõukogu (CIAS) vastu, mis puudutab EÜ artiklite 81 ja/või 82 väidetavaid rikkumisi seoses keelatud kokkulepetega või kooskõlastatud tegevusega ja turguvalitseva seisundi kuritarvitamisega nende spordiorganisatsioonide poolt.

Hageja väidab oma hagi toetuseks, et WADA, ATP ja CIAS-i poolt kohaldatava ja heakskiidetud Maailma Dopinguvastase Koodeksi reeglid on diskrimineerivad, kuna need võimaldavad kahte positiivse dopingunäitajaga sportlast, kes on hooletusest toime pannud sama rikkumise, karistada erinevalt, lähtudes kehavedelikest leitud aine klassifikatsioonist. Täpsemalt kinnitab hageja, et dopinguvastased reeglid karistavad minimaalse aastase võistluskeeluga isikut, kes on manustanud keelatud ainet hooletusest, samas on määratletud aine hooletuse tõttu manustamise eest määratav minimaalne karistus hoiatus.

Hageja sõnul on kõnealused dopinguvastased reeglid liiga karmid, kuna karistussüsteem, mille need ette näevad, ei võimalda arvesse võtta kogemata manustatud aine mõju, mis teatud juhul on kahjulik. Dopinguvastased reeglid ja nende kohaldamine on etteheidetava rikkumise (suhtelise) raskusega võrreldes ebaproportsionaalsed.

WADA, ATP ja CIAS, kes on ühenduse mõistes ettevõtjad, on sõlminud kokkulepped või kooskõlastanud oma tegevused, mis piiravad elukutseliste tennisistide vahelist konkurentsi õigusvastaselt ja kahjustavad liikmesriikide vahelist kaubandust.

Peale selle on WADA, ATP ja CIAS üksteisest sõltumatult ja/või ühiselt kuritarvitanud oma turguvalitsevat seisundit esiteks selleks, et tegelikult ja potentsiaalselt diskrimineerida elukutselisi omavahel konkureerivaid sportlasi, ja teiseks, kuna dopinguvastased reeglid võimaldavad ATP-l keelduda lepingu sõlmimisest tennisistiga, kelle dopinguproov on positiivne, kuna ta on hooletusest manustanud keelatud ainet vähemalt ühe aasta jooksul.

18. detsembril 2009 esitatud hagi — Portugal versus komisjon

(Kohtuasi T-509/09)

(2010/C 80/47)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, A. Trindade Mimosa ja A. Miranda Boavida)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni 14. oktoobri 2009. aasta otsus, mis edastati Portugali Vabariigile kirjas nr 11 656 ja millega keeldutakse hüvitamast algselt kinnitatud summat (1 025 000 eurot) kahe kalandustegevuse järelevalveks mõeldud ookeani patrull-laeva (Navios-Patrulha Oceânicos) ostmiseks;
- kohustada kostjat tegema otsus, millega kiidetakse heaks hüvitustaotlused, mille Portugali Vabariik esitas komisjoni 10. detsembri 2002. aasta otsuse 2002/978/EÜ raames;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Õigusnormi on rikutud, kuna Portugali riik on täpselt järginud kõiki riigihankeid puudutavaid õigusnorme.

Faktiliste asjaolude osas on tehtud viga.

Põhjendamiskohustust on rikutud, kuna vaidlustatud otsuses ei ole mainitud vähimatki alust selle vastuvõtmiseks. Kuna see otsus on vastuolus nõuetekohaselt kinnitatud liikmesriigi õigusliku seisundiga ning mõjutab seda oluliselt, tekitades olulist kahju sellele liikmesriigile, siis peaks nimetatud otsuses olema eriti kindel ja veenev põhjendus, mis käesolevas asjas aga täiesti puudub.

21. detsembril 2009 esitatud hagi — Niki Luftfahrt versus komisjon

(Kohtuasi T-511/09)

(2010/C 80/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Niki Luftfahrt GmbH (Viin, Austria) (esindaja: advokaat H. Asenbauer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- Tunnistada vaidlustatud Euroopa Komisjoni 28. augusti 2009. aasta otsus „Riigiabi C 6/2009 (ex N 663/2008) — Austria Austrian Airlines — ümberkorralduskava” ELTL artikli 264 esimese lõigu alusel (varem EÜ artikli 231 esimene lõik) tühiuks ja
- mõista hageja vajalikud kohtukulud Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab komisjoni 28. augusti 2009. aasta otsuse K(2009) 6686 lõplik, mis puudutab riigiabi Austria riigi osaluse müügi raames kontsernis Austrian Airlines Deutsche Lufthansa AG-le (C 6/2009 [ex N 663/2008]). Selles otsuses asus komisjon seisukohale, et Austria riigi poolt Austrian Airline'ile antud ümberkorraldusabi on üksikute eranditega ühisturuga kokkusobiv, kui komisjonile teatatud ümberkorralduskava viiakse ellu täies ulatuses.

Tühistamishagi esimeseks põhjenduseks toob hageja, kes tegutseb eraõigusliku lennundusettevõtjana ja on esitanud komisjonile kaebuse seoses vaidlusaluse ümberkorraldusabiga, et komisjon on rikkunud EÜ artikli 87 lõiget 1 ja lõike 3 punkti b, EÜ artikli 88 lõiget 2 ning Ühenduse suuniseid raskustes olevate äriühingute päästmiseks ja ümberkorraldamiseks antava riigiabi kohta (ELT 2004, C 244, lk 2). Eelkõige leitakse siinkohal, et komisjon ei arvestanud, et

- vaidlusaluse riigiabi saajaks ei ole mitte Austrian Airlines, vaid Lufthansa, mille puhul ei ole aga tegemist raskustes oleva äriühinguga ning seetõttu ka abikõlbliku äriühinguga;
- ei Austrian Airlines ega Lufthansa ole osutanud omapoolset piisavat panust Austrian Airlines'i ümberkorraldamisel;
- teatatud ümberkorraldusmeetmed ei vasta nimetatud suunistele ja

- Austria Vabariigi pakutud kompensatsioonimeetmed ei ole piisavad vähendamaks nii palju kui võimalik negatiivset mõju kaubandustingimustele.

Lisaks leiab hageja, et vaidlusalune riigiabi on lahutamatu seotud tingimustega, mis on vastuolus ühenduse õigusest tuleneva asutamisvabadusega ning seega EÜ artikliga 43.

Lisaks heidetakse ette EÜ artikli 253 rikkumist, sest komisjon ei ole vaidlustatud otsust piisavalt põhjendanud, kuna

— ta ei ole kindlaks teinud ja kontrollinud olukorda asjaomasel turgudel, eelkõige riigiabi saanud äriühingu ning konkurentide tähtsust nendel turgudel ja

— ta ei ole ka arvesse võtnud, et Austrian Airlines on juba eelnevalt saanud mitmeid kordi ühenduse õigusega vastuolus olevat riigiabi.

Lõpuks heidetakse ette, et komisjon on kuritarvitanud oma kaalutusõigust.

21. detsembril 2009 esitatud hagi — Rusal Armenal versus nõukogu

(Kohtuasi T-512/09)

(2010/C 80/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Rusal Armenal ZAO (esindaja: advokaat B. Evtimov)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— Tühistada hagejat käsitlevas osas nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 925/2009, millega kehtestatakse teatava Armeenias, Brasiiliast ja Hiina Rahvabariigist pärit alumiiniumfooliumi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub hagi tühistada hagejat käsitlevas osas nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 925/2009, millega kehtestatakse teatava Armeenias, Brasiiliast ja Hiina Rahvabariigist pärit alumiiniumfooliumi impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (edaspidi „vaidlustatud määrus”; ELT L 262, lk 1).

Oma hagi põhjenduseks esitab hageja viis tühistamisalust, millest üks põhineb õigusvastasuse väitel.

Esimese väitega väidab hageja, et komisjon ja nõukogu rikkusid alusmääruse⁽¹⁾ artikli 2 lõikeid 1-6 ning 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise lepingu (edaspidi „dumpinguvastane leping”) artikleid 2.1 ja 2.2, kui nad määrasid hageja puhul kindlaks normaalväärtuse kolmandast isikust võrdlusriigi andmete põhjal ning jõudsid nii ekslikele järeldustele dumpingu, kumuleerumise, kahju ja põhjusliku seose osas Armeenias pärit impordi suhtes. Hageja arvates oleksid nõukogu ja komisjon pidanud hageja puhul normaalväärtuse kindlaks määrama Armeenia enda andmete põhjal ning mitte alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a alusel.

Lisaks väidab hageja, et kui Üldkohus analüüsib esimest tühistamisalust sisuliselt, siis peaks ta ELTL artikli 277 (endine EÜ artikkel 241) kohaselt täiendavalt kuulutama, et alusmääruse artikli 2 lõige 7 ei ole hagejale kohaldatav osas, milles seda kasutati õigusliku alusena võrdlusriigi meetodi jaoks, mida määruks kasutati hageja puhul normaalväärtuse kindlaksmääramiseks. Hageja esitab selle täiendava õigusvastasuse väite, kuna ta toob välja, et tal on õigus artikli 2 lõike 7 kohaldamise kohtulikule kontrollile ning kuna ta väidab, et teda puudutavad vaidlustatud määrukses normaalväärtuse kohta tehtud järeldused, mille õiguslik alus on alusmääruse artikli 2 lõige 7. Viimane tuleks hageja arvates tunnistada kohaldamatuks põhjusel, et selle kohaldamine hageja suhtes rikub dumpinguvastase lepingu artikleid 2.1 ja 2.2, mida Euroopa Liit kavatses ühenduse õigusesse oma mitmepoolsete kohustuse kohaselt üle võtta ning mis on osa Euroopa Liidu aluseks olevatest aluslepingutest ning mis on nõukogule ja komisjonile Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt siduvad.

Teise tühistamisalusega väidab hageja, et isegi kui eeldada, et institutsioonid ei tegutsenud alusmääruse artikli 2 lõikeid 1-6 ning dumpinguvastast lepingut rikkudes, rikkusid nad alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti c ning keeldusid ebaõigesti hageja suhtes turumajanduslikust kohtlemisest ning tegid artikli 2 lõike 7 punkti c kohaldamise kontekstis mitmeid vigu faktiliste asjaolude hindamisel.

Kolmanda tühistamisalusega väidab hageja, et institutsioonid rikkusid alusmääruse artikli 3 lõiget 4 ning tegid ilmse hindamisvea, kui nad arvestasid Armeeniaga väidetava dumpinguhinnaga impordi puhul ning selles kontekstis ei võtnud uurimisperioodi jooksul arvesse Armeenia tootmistegevuse põhjalikku ümberkorraldust aastatel 2004-2006 ning asjaomase Armeenia toote kvaliteediprobleemi tootmistegevuse uuendamisel ja muutmisel 2007. aastal.

Neljanda tühistamisalusega väidab hageja, et komisjon on ilmselgelt rikkunud võrdse kohtlemise/diskrimineerimiskeelu õiguspõhimõtteid ning on teinud ilmse hindamisvea, kui ta lükkas oma kaalutlustes ja põhjendustes tagasi hageja esitatud hinnakohustuse pakkumise ning samal ajal kiitis heaks Brasiilia eksportiva tootja hinnakohustuse pakkumise sarnastel asjaoludel.

Kolmanda tühistamisalusega väidab hageja, et komisjon on rikkunud ühenduse õiguse üldpõhimõtet hea halduse kohta ning seetõttu ka olulist menetlusnormi, kui ta viitas avalikult ja otse hagejale, käimasolevale dumpinguvastasele uurimisele ning väidetavalt soodustas seda, et dumpinguvastase uurimise eest vastutav institutsioon kehtestaks hageja ekspordile dumpinguvastase tollimaksu.

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45).

23. detsembril 2009 esitatud hagi — Ecoceane versus EMSA

(Kohtuasi T-518/09)

(2010/C 80/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Ecoceane (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat S. Spalter)

Kostja: Euroopa Meresõiduohutuse Amet (EMSA)

Hageja nõuded

— Tunnistada Ecoceane'i hagi vastuvõetavaks;

— tühistada EMSA 28. oktoobri 2009. aasta vaidlustatud otsus, millega lükati tagasi Ecoceane'i pakkumus;

— tühistada EMSA hankelepingu sõlmimise otsus (2009/S 42-060271) ja selle allkirjastamine;

— mõista EMSA-lt Ecoceane'i kasuks välja hüvitis summas 224 744 eurot;

— mõista EMSA-lt Ecoceane'i kasuks välja 25 000 euro suurune hüvitis kulude eest, mille väljamõistmist kohtukuludena ei saa nõuda;

— mõista kohtukulud välja EMSA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas palub hageja tühistada 28. oktoobri 2009. aasta otsus, millega EMSA lükkas valve-naftatõrjelaevade teenuste hankelepinguga seotud hankemenetluses tagasi tema pakkumuse, ning tühistada EMSA hankelepingu sõlmimise otsus ja selle allkirjastamine. Hageja taotleb samuti vaidlustatud otsusega tekitatud kahju hüvitamist.

Hageja esitab hagiavalduse põhjendamiseks neli väidet.

Esiteks väidab ta, et kuna EMSA ei edastanud hageja taotletud teavet, st pakkumuste hindamise protokoll, mis sisaldab teavet menetluse kulgemise kohta, hageja pakkumuse tagasilükkamise põhjusi, pakkumuste hindamist pakkumistingimuste protsendimäära kohaldamise teel ning eduka pakkuja pakkumuse tunnusooni ja eeliseid, siis on EMSA rikkunud finantsmääruse nr 1605/2002/EÜ ⁽¹⁾ artikli 100 lõiget 2 ning määruse nr 2342/2002/EÜ ⁽²⁾ artikli 149 lõiget 3, kuna ta ei ole pakkumuse tagasilükkamise otsust vastavalt neile sätetele põhjendanud.

Teiseks väidab hageja, et lisakriteeriumid, mille EMSA pakkumistingimustes uurimiseks ja hindamiseks kehtestas, ei ole objektiivsed ning lepingu esemest lähtuvalt õigustatud; järelikult ei võimalda eelnevalt kindlaksmääratud tehnoloogiale tuginevate lisakriteeriumide valik tagada nende taotlejate võrdset juurdepääsu, kes pakuvad välja uuendusliku meetodi, ning kujutab endast niisuguste võrdse kohtlemise, mittediskrimineerimise ja läbipaistvuse ühenduse põhimõtete rikkumist, mis on nimetatud finantsmääruse nr 1605/2002/EÜ artikli 89 lõikes 1.

Kolmandaks väidab hageja, et kostja on taotlejate kohtlemisel rikkunud võrdse kohtlemise, mittediskrimineerimise ja läbipaistvuse põhimõtteid, kuna ta keeldus külastamast Ecoceane'i reostustõrjelaeva, erinevalt sellest, mida teiste taotlejate puhul tehti. Lisaks on hageja neid põhimõtteid rikkunud ka seetõttu, et ta ei lasknud Ecoceane'i ära kuulata pakkumuste hindamiskomisjoni poolt, mis koosneb vähemalt kolmest liikmest, kes viibivad kohal kogu koosoleku ajal, vastavalt määruse nr 2342/2002/EÜ artiklile 146.

Viimaseks väidab hageja, et EMSA on teinud ilmselgeid hindamisvigu.

⁽¹⁾ Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74).

⁽²⁾ Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 357, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 145).

24. detsembril 2009 esitatud hagi — TF1 jt versus komisjon

(Kohtuasi T-520/09)

(2010/C 80/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Prantsusmaa), Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Prantsusmaa), Canal + SA (Issy-Les-Moulineaux, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid J.-P. Hordies ja C. Smits)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagejate nõuded

— tühistada komisjoni 1. septembri 2009. aasta otsus riigiabi kohta C 27/09 (ex N 34/A/09 & N 34/B/09) —

Eelarvetoetus France Télévisions'ile (2010-2012) osas, milles komisjon otsustas lugeda France Télévisions'ile 2009. aastaks antava 450 miljoni euro suuruse eelarvetoetuse, millest on teatatud, kokkusobivaks EÜ asutamislepinguga vastavalt EÜ artikli 86 lõikele 2;

— kohustada komisjoni algatama ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud ametlik abi uurimismenetlus;

— mõista kõik esimese astme kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagiga palutakse tühistada komisjoni 1. septembri 2009. aasta otsus K(2009) 6693 (lõplik), mille komisjon tegi EÜ artikli 88 lõikes 3 (nüüd ELTL artikkel 108) ettenähtud menetluse tulemusel ja milles komisjon luges France Télévisions'ile 2009. aastaks antava eelarvetoetuse, mille maksimaalne suurus on 450 miljonit eurot, ühisturuga kokkusobivaks. Hagejad taotleavad selles kontekstis ametliku uurimismenetluse algatamist vastaval ELTL artikli 108 lõikele 2.

Oma nõude toetuseks esitavad hagejad üheainsa väite, et esines tõsiseid raskusi, mistõttu oleks komisjon pidanud algatama EÜ artikli 88 lõikes 2 (nüüd ELTL artikli 108 lõige 2) ette nähtud ametliku uurimismenetluse ja paluma huvitatud isikutel esitada oma märkused.

Hagejad viitavad tõsiste raskuste näitajate olemasolule, mis tulenevad esiteks esialgse uurimismenetluse asjaoludest ja teiseks vaidlustatud otsuse sisust.

Esialgse uurimismenetluse ülemäärane kestus, menetluse käik ja vaidlusaluse toetuse suurus annavad tunnistust tõsiste raskuste näitajate olemasolust seoses esialgse uurimismenetluse asjaoludega.

Tõsiste raskuste näitajate olemasolu seoses vaidlustatud otsuse sisuga tugineb kahele asjaolule. Esiteks tuleneb see puudulikust teabe tasemest, või isegi ebaõigest teabest, mis komisjonil oli vaidlustatud otsuse tegemise hetkel, ja teiseks sellest, et komisjonil ei ole võimalik teha järeldust abi kokkusobivuse kohta ilma põhjaliku analüüsita, arvestades ülemäärase hüvitise ohtu käesoleval juhul.

28. detsembril 2009 esitatud hagi — MIP Metro versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Metronia (METRONIA)**(Kohtuasi T-525/09)**

(2010/C 80/52)

*Hagiavaldus esitati inglise keeles***Pooled**

Hageja: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid R. Kaase ja J.-C. Plate)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Metronia, SA (Madrid, Hispaania)

Hageja nõuded

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 8. oktoobri 2009. aasta otsus asjas R 1315/2006-1, kuna sellega jäeti rahuldamata kaebus põhjendusel, et see ei vasta nõukogu määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktile b (nüüd nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b);

— mõista kohtukulud ning vastulause- ja kaebemenetluse kulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk METRONIA kaupadele ja teenustele klassides 9, 20, 28 ja 41

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: registreeritud Saksa kujutismärk METRO kaupadele ja teenustele klassides 9, 20, 28 ja 41

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause ja lükata tagasi ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus

Apellatsioonikoja otsus: rahuldada kaebus, lükata vastulause tagasi ja seega lubada registreerida ühenduse kaubamärk kõigi kaupade ja teenuste jaoks

Väited: nõukogu määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b (nüüd nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b) rikkumine, kuna apellatsioonikoda tegi vea, kui leidis, et asjaomaste kaubamärkide puhul puudub segiajamise tõenäosus.

28. detsembril 2009 esitatud hagi — PAKI Logistics versus Siseturu Ühtlustamise Amet (PAKI)**(Kohtuasi T-526/09)**

(2010/C 80/53)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: PAKI Logistics GmbH (Ennepetal, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Bergemann, P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt ja J. Vogtmeier)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Hageja nõuded

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 23. oktoobri 2009. aasta (asi R 180/2007-1) otsus;

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „PAKI” kaupadele ja teenustele klassides 6, 20, 37 ja 39 (taotlus nr 4 790 895).

Kontrollija otsus: jätta taotlus rahuldamata.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited: määruse (EÜ) nr 207/2009 ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti f, koosmõjus artikli 7 lõikega 2, rikkumine, kuna taotletav kaubamärk ei ole vastuolus heade kommetega.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

31. detsembril 2009 esitatud hagi — In ‘t Veld versus nõukogu

(Kohtuasi T-529/09)

(2010/C 80/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sophie in ‘t Veld (Brüssel, Belgia) (esindajad: O. Brouwer ja J. Blockx)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu otsus, millega keelduti hagejale täieliku juurdepääsu andmisest dokumendile 11897/09;

— mõista hageja ja menetlusse astujate kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi palub hageja tühistada nõukogu 8. septembri 2009. aasta otsuse, millega ei antud talle määrusele nr 1049/2001 ⁽¹⁾ tuginedes täielikku juurdepääsu dokumendile 11897/09, st nõukogu õigusteenistuse arvamusele „Komisjoni soovitus nõukogule lubada avada läbirääkimised Euroopa Liidu

ja Ameerika Ühendriikide vahel rahvusvahelise lepingu üle, mis käsitleb USA rahandusministeeriumile finantssuhtluse andmete kättesaadavaks tegemist terrorismi ja terrorismi rahastamise ennetamise ja sellega võitlemise eesmärgil” õigusliku aluse kohta. Nõukogu edastas hagejale dokumendi 11897/09 redigeeritud versiooni, kust olid välja jäetud osad, mis hageja arvates näitavad õigusteenistuse arvamuse sisu.

Hageja väitel tuleb vaidlustatud otsus tühistada, kuna sellega on rikutud määruses nr 1049/2001 kehtestatud eeskirju dokumentidele juurdepääsu kohta.

Esiteks väidab hageja, et määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti a kolmas taane (rahvusvaheliste suhete kaitse) ei ole vaidlustatud otsuse vastuvõtmiseks õige õiguslik alus, kuna nõukogu ei ole tõendanud, kuidas kahjustab täielik juurdepääs dokumendile 11897/09 avalikke huve, arvestades Euroopa Liidu rahvusvaheliste suhete kaitsmist.

Teiseks väidab hageja, et ühtlasi põhineb vaidlustatud otsus määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teise taande (õigusnõustamise kaitse) ebaõigel tõlgendusel, kuna see erand ei kehti dokumendi 11897/09 suhtes, kuna sellele täieliku juurdepääsu andmine ei kahjusta kohtumenetlust või õigusnõustamist ning dokumendi 11897/09 üldsusele täielikult kättesaadavaks tegemist toetab ülekaalukas avalik huvi.

Hageja väidab teise võimalusena — juhul kui Euroopa Kohus peaks asuma seisukohale, et eespool nimetatud erandeid tuleb dokumendi 11897/09 suhtes kohaldada —, et nõukogu on kohaldanud vääralt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõiget 6, kuna ta on dokumendist 11897/09 välja jätnud rohkem teavet kui ilmtingimata vajalik.

Lõpuks väidab hageja, et nõukogu ei ole vaidlustatud otsuse puhul täitnud põhjendamiskohustust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001, 30. mai 2001. üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

8. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Komisjon versus Earthscan**(Kohtuasi T-5/10)**

(2010/C 80/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A.-M. Rouchaud-Joët, S. Petrova, keda abistavad advokaadid P. Hermant ja G. van de Walle de Ghelcke)

Kostja: Earthscan Ltd (Kent, Ühendkuningriik)

Hageja nõuded

- kohustada kostjat maksma komisjonile tagasi 44 903,22 eurot, mis vastab põhisummale 45 835,44 eurot, millest 6 486,09 eurot on juba makstud, ja intressid 5 556,87 eurot kuni 30. septembrini 2009;
- kohustada kostjat maksma 3,84 eurot päevas alates 1. oktoobrist 2009 kuni võla täieliku tagasimaksmiseni;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi, mille aluseks on vahekohtuklausel, palub hageja, et kostjalt mõistetakse välja osa hageja poolt ettemakstud summast, millele lisanduvad intressid, kuna ei täidetud lepingut nr 4.1030/Z/01-035/2001, mis sõlmiti hageja ja üheksa lepinguosalise (s.h kostja) vahel ja mille ese oli arendada, avaldada ja levitada taastuvenergia suuniseid (projekt „Suunised taastuvenergia rajatistele biomassi ja päikesepaneelide edendamiseks EL-is”) ALTENER programmi ⁽¹⁾ raames.

Hageja esitab ühe ainsa väite.

Arvestades, et kostja ei ole täitnud lepingut 6. ja 7. etapis (kujundus, trükkimine ja levitamine), siis väidab hageja, et kostja rikkus oma lepingulisi kohustusi, jättes tagasi maksmata oma osa eelrahastamisest, mis lepingu rakendamisel enam maksti. Ta

väidab, et kostja peab seetõttu maksma tagasi ülemäärase summa, millele lisanduvad lepingu kohaselt arvutatud intressid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28.veebruari 2000. aasta otsus nr 646/2000/EÜ, millega võetakse vastu ühenduse taastuvate energiaallikate edendamise mitmeaastane programmi (Altener) (1998–2002) (EÜT L 79, 30.3.2000, lk 1)

7. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Diagnostiko Kai Therapeftiko Kentro Athinon „Ygeia AE” versus Siseturu Ühtlustamise Amet**(Kohtuasi T-7/10)**

(2010/C 80/56)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Diagnostiko kai therapeftiko kentro Athinon „Ygeia AE” (Ateena, Kreeka) (esindajad: advokaat K. Alexiou ja advokaat S. Foteas)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstussainilahendused)

Hageja nõuded

- Tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja otsus asjas R 190/2009-2;
- registreerida sõnamärk „ygeia” ühenduse kaubamärgina klassi 44 liigitatud teenuste jaoks, mis viitab seosele hagejaks oleva äriühingu ja osutatud teenuste vahel;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „ygeia” teenustele klassis 44 — meditsiiniteenused — registreerimistaotlus nr 7129001

Kontrollija otsus: lükata registreerimistaotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kontrollija otsus jõusse ja lükata registreerimistaotlus tagasi

Väited: Hagi palutakse tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja otsus asjas R 190/2009-2.

Esimese tühistamisväitega kinnitab hageja, et vaidlustatud otsuses on ebaõigelt järelatud, et asjaomane tähis on pelgalt kirjeldav, kuigi sellel on asjaomaseid teenuseid abstraktselt eristav funktsioon.

Teise tühistamisväitega kinnitab hageja, et vaidlustatud otsuses on ebaõigelt tagasi lükatud argument, mille kohaselt on asjaomane tähis eristav kasutamise tõttu, milleks see on mõeldud. Hageja väidab, et isegi kui möönda, et asjaomane sõnamärk on abstraktselt kirjeldav, tõendab märgi kasutamine endiselt, et see on eristav, ning kujutab seega endast põhjendust selle välistamiseks, et registreerimisest keeldutakse.

8. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Evropaïki Dynamiki versus komisjon

(Kohtuasi T-9/10)

(2010/C 80/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreeka) (esindajad: N. Korogiannakis ja M. Dermitzakis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada OPOCE otsus — lükata tagasi hageja pakkumus, mille ta esitas hanke AO 10224 „elektrooniliste väljaannete tagamine“⁽¹⁾ osa 2 peale — mis tehti hagejale teatavaks 29. oktoobri 2009. aasta kirjaga, ning tühistada sellega seonduvad OPOCE otsused, sh otsus sõlmida leping edukaks tunnustatud pakkujaga;

— tühistada OPOCE otsus sõlmida lepingud Siveco/Intrasoft'iga ja Engineering/Intrasoft'iga (üldnimetatud hanke osa 3), mis tehti hagejale teatavaks 29. oktoobri 2009. aasta kirjaga, kui üks ettevõtjatest on otseselt või kaudselt seotud mõlema raamlepinguga;

— mõista kostjalt hageja kasuks välja hüvitis kahju eest, mida hageja kõnealuses hankemenetluses kandis, summas 260 760 eurot;

— mõista kostjalt välja hageja kohtukulud ja muud menetlusega seotud kulud isegi juhul, kui hagi jäetakse rahuldamata.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas palub hageja, et tühistataks kostja otsus lükata tagasi hageja pakkumus, mille ta esitas elektrooniliste väljaannete tagamiseks korraldatud hanke (AO 10224) osa 2 peale, ja sõlmida leping edukaks tunnustatud pakkujaga (osad 2 ja 3). Veel nõuab hageja hüvitist kahju eest, mida ta hankemenetluses väidetavalt kandis.

Hageja esitab oma hagi toetuseks järgmised väited.

Esiteks väidab hageja, et kostja tegi mitmeid hindamisvigu ja keeldus esitamast hagejale piisavat põhjendust või selgitust, rikkudes sellega finantsmäärust⁽²⁾ ja selle rakenduseeskirju ning direktiivi 2004/18/EÜ⁽³⁾ ja EÜ artiklit 253.

Teiseks väidab hageja, et kostja tegi ilmseid hindamisvigu ning ei esitanud oma otsuses hageja pakkumuse suhtes põhjendusi, mis väljendus selles, et hindamiskomisjoni negatiivsed järeldused olid ebaselged, valed, tõendamata ja põhjendamata.

⁽¹⁾ ELT 2009/S 109-156511.

⁽²⁾ Nõukogu 25. juuni 2002 määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74).

⁽³⁾ Euroopa parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankalepingute, asjade riigihankalepingute ja teenuste riigihankalepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

20. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Goutier versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Rauch (ARANTAX)**(Kohtuasi T-13/10)**

(2010/C 80/58)

*Hagiavaldus esitati saksa keeles.***Pooled**

Hageja: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Saksamaa) (esindaja: advokaat E. Happe)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Saksamaa)

Hageja nõuded

— Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 10. novembri 2010. aasta otsus (menetlus R 1769/2008-4) osas, milles sellega jäeti rahuldamata kaubamärgi registreerimistaotlus, tühistades vaidlustatud otsuse järgmiste teenuste osas:

— klass 35 — maksukonsultandi teenused, maksudeklaratsioonide koostamine, raamatupidamine, audiitorteenused, ettevõtluskonsultatsioonid, äritegevuse juhtimise nõustamine;

— klass 36 — maksuarvamuste ja -hinnangute koostamine, ühinemis- ja ülevõtmistehingud, nimelt finantsnõustamine ettevõtete või nende osade ostmisel või müümisel;

— klass 43 — õigusnõustamine ja esindamine, teabe hankimine õigusküsimustes;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk ARANTAX teenustele klassides 35, 36 ja 42 (registreerimistaotlus nr 4 823 084)

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Norbert Rauch

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Saksa kujutismärk atarax nr 30 168 707 kaupadele ja teenustele klassides 9, 35, 37, 41 ja 42

Vastulausete osakonna otsus: Lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus: tühistada osaliselt vastulausete osakonna otsus ning jätta ühenduse kaubamärgitaotlus osaliselt rahuldamata

Väited: Määruse nr 207/2009 ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna vastandatud kaubamärkide vahel ei esine segiajamise tõenäosust

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

18. jaanuaril 2010 esitatud hagi — CheckMobile versus Siseturu Ühtlustamise Amet (carcheck)**(Kohtuasi T-14/10)**

(2010/C 80/59)

Kohtumenetluse keel: saksa**Pooled**

Hageja: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat K. Lodigkeit)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

Hageja nõuded

— Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti neljanda apellatsioonikoja 18. novembri 2009. aasta otsus (asi R 595/2009-4) osas, milles sellega jäetakse rahuldamata kaubamärgi carcheck taotlus vastavalt määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktile c,

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk carcheck kaupadele ja teenustele klassides 9, 16, 35, 36, 38, 41, 42 ja 45 (taotlus nr 7 368 681)

Kontrollija otsus: lükata taotlus osaliselt tagasi

Apellatsioonikoja otsus: tühistada osaliselt kontrollija otsus

Väited: Määruse nr 40/94 (¹) artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine, kuna apellatsioonikoda tõlgendas liiga ulatuslikult ühte kaubamärki moodustavate tähiste eranditult kirjeldava iseloomu absoluutset keeldumispõhjust

(¹) Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1-36; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

19. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Steinberg versus komisjon

(Kohtuasi T-17/10)

(2010/C 80/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Gerald Steinberg (Jeruusalemm, Iisrael) (esindajad: advokaat T. Asserson)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

— tühistada vaidlustatud otsus;

— lubada 15 päeva jooksul ligipääs kõigile hagiavalduses loetletud dokumentidele;

— mõista välja kohtukulud;

— võtta tarvitusele muud meetmed, mida Üldkohus kohaseks peab.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub tühistada komisjoni 15. mai 2009. aasta otsus, mille ta sai kätte 22. novembril 2009 ja millega keelduti osaliselt rahuldama tema taotlus saada määruse nr 1049/2001 (¹) alusel juurdepääs Iisraeli ja Palestiina valitsusvälistele organisatsioonidele viimase kolme aasta jooksul antud toetuseid puudutavate rahastamisotsustega seotud dokumentidele programmide „Rahupartnerlus” (PFP) ja „Euroopa demokraatia ja inimõiguste tagamise seotud rahastamisvahendid” (EIDHR) raames.

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

Esiteks väidab hageja, et taotletud dokumentidele juurdepääsu andmisest keeldumisega rikkus kostja määruse nr 1049/2001 artiklit 2.

Teiseks väidab hageja, et taotletud dokumentidele juurdepääsu andmisest keeldumisega rikkus kostja määruse nr 1049/2001 artiklit 4, kuna hageja taotlus ei kuulu ühegi nimetatud artiklis sätestatud erandi alla. Lisaks väidab hageja, et isegi kui tema taotluse suhtes on kohaldatavad erandid, tuleb kodanikuühiskonna organisatsioonide õigust saada taotletud dokumentidele juurdepääs pidada „ülekaalukaid üldisi huve” teenivaks.

Kolmandaks väidab hageja, et vastates kordustaotlusele peaaegu kuus kuud pärast selle esitamist — kuigi määruse nr 1049/2001 näeb ette, et taotlejale vastatakse 15 tööpäeva jooksul alates taotluse registreerimisest-, rikkus kostja määruse nr 1049/2001 artiklit 7.

Neljandaks väidab hageja, et kostja ei lahendanud tema taotlust „viivitamata” ja rikkus seega määruse nr 1049/2001 artiklit 8.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

27. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Arkema versus komisjon**(Kohtuasi T-23/10)**

(2010/C 80/61)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Arkema France (Colombes, Prantsusmaa) (esindajad: Barrister J. Joshua, advokaat E. Aliende Rodríguez)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsus nr K(2009) 8682 (lõplik) (juhtum COMP/38.589–termostabilisaatorid) hagejat puudutavas osas ja igal juhul tühistada artikli 1 lõige 1 niivõrd, kuivõrd selles leitakse, et hageja osales tinastabilisaatoreid puudutavas rikkumises ajavahemikul 16. märts 1994 ja 31. märts 1996;
- tühistada artiklis 2 hagejale määratud trahvid;
- kui kohus jätab trahvid tervikuna tühistamata, siis teise võimalusena vähendada neid lähtuvalt Üldkohtu pädevuse täielikust teostamisest;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagi palub hageja tühistada komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsus nr K(2009) 8682 (lõplik) juhtum COMP/38.589–termostabilisaatorid, milles leitakse, et hageja osales EÜ artikli 81 (nüüd ELTL artikkel 101) kahes eraldi rikkumises, üks tinastabilisaatorite ning teine epoksiiditud sojaõli ja estrite osas, ning määratakse kummagi toote eest trahv.

Hageja esitab oma hagi toetuseks järgmised väited:

Esiteks väidab ta, et määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 25 õigel kohaldamisel ei peatanud Akzo kohtuasi⁽²⁾ tähtaja kulgemist ja komisjoni õigus määrata trahve aegus mõlema rikkumise puhul kümneks aastaga tulenevalt nn double limitation reeglist. Hageja väidab, et komisjon rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et

tähtaja kulgemine peatus ajavahemikul, mil Akzo menetlus oli Üldkohtus, ning tegi väära järelduse, et eelnimetatud määruse artikli 25 lõikes 5 ette nähtud kümneaastane tähtaeg laieneb ka käesoleval juhul.

Teiseks väidab hageja, et komisjon ei ole näidanud üles õigustatud huvi, tehes deklaratiivseid järeldusi rikkumistest, mille osas puudus tal igasugune voli trahve määrata. Hageja väidab, et määruse (EÜ) nr 1/2003 artikkel 7 annab komisjonile õiguse teha deklaratiivseid järeldusi rikkumiste toimepanemise kohta, kui ta trahvi ei määra, tingimusel et komisjonil puudub õigustatud huvi.

Kolmandaks ja sõltumatult esimesest kahest väitest palub hageja, et Üldkohus tühistaks vaidlustatud otsuse artikli 1 lõikes 1 esineva deklaratiivse järelduse, mille kohaselt on ta osalenud tinastabilisaatoreid puudutavas rikkumises ajavahemikul 16. märts 1994 kuni 31. märts 1996, ning väidab, et komisjon ei ole sellist järeldust tehes näidanud üles õigustatud huvi.

Neljandaks — juhul kui Üldkohus ei tühista trahve tervikuna — leiab hageja, et komisjon ei ole tõendanud kestvust pärast 23. veebruari 1999, ning seetõttu peab kartelli teise perioodi eest määratud trahvi vähendama nii, et see kajastaks lühemat rikkumiste kestust.

-
- ⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).
- ⁽²⁾ Üldkohtu 17. septembri 2007. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-125/03 ja T 253/03: Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals vs. komisjon (EKL 2007, lk II 3523).

26. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euro-Information versus Siseturu Ühtlustamise Amet (EURO AUTOMATIC PAYMENT)**(Kohtuasi T-28/10)**

(2010/C 80/62)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat A. Grolée)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstussainilahendused)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada teise apellatsioonikoja 11. novembri 2009. aasta otsus asjas R 635/2009-2, kuivõrd sellega lükati kaubamärgi registreerimise taotlus asjaomaste kaupade ja teenuste osas tagasi;
- rahuldada ühenduse kaubamärgi „EURO AUTOMATIC PAYMENT” taotlus nr 7 077 654 ja registreerida see kõikide klassidesse 9 ja 36 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks;
- mõista kodukorra artikli 87 alusel hageja ühtlustamisameti menetluses ja käesolevas menetluses kantud kulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „EURO AUTOMATIC PAYMENT” kaupadele ja teenustele, mis kuuluvad klassidesse 9, 35, 36, 37, 38, 42 ja 45 (registreerimistaotlus nr 7 077 654)

Kontrollija otsus: lükata registreerimistaotlus osaliselt tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine, kuna taotletav kaubamärk ei ole kirjeldav, vaid eristav seoses kõigi kaupade ja teenustega, mille osas lükati registreerimistaotlus tagasi

28. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Madalmaad versus komisjon

(Kohtuasi T-29/10)

(2010/C 80/63)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Madalmaade Kuningriik (esindajad: C. Wissels ja Y. de Vries)

Hageja nõuded

- Tühistada osaliselt komisjoni 18. novembri 2009. aasta otsus asjas nr C 10/2009 (ex N 138/2009) — Madalmaad, ING Groep N.V.-le antud riigiabi;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuses tuvastas komisjon, et teatavad meetmed, mida Madalmaad on ING Groep N.V. suhtes võtnud, kujutavad endast riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, ning leidis, et see riigiabi on teatavatel tingimustel siseturuga kokkusobiv. Otsuse kohaselt on abi tagasimaksetingimuste muutmine 5 miljardi euro suuruse kapitalisüsti osas täiendav riigiabi.

Hagi on suunatud otsuse artikli 2 lõike 1 vastu, mis põhineb komisjoni tõdemusel, et abi tagasimaksetingimuste muutmine 5 miljardi euro suuruse kapitalisüsti osas on riigiabi.

Esiteks rikub otsus ELTL artiklit 107, kuna komisjon tuvastab selles, et abi tagasimaksetingimuste kohandamine osalusele ING põhikapitalis kujutab endast täiendavat, 2 miljardi suurust riigiabi ING kasuks. Komisjon luges abi tagasimaksetingimuste kohandamise väärtalt riigiabiks järgmistel põhjustel:

- Komisjoni otsuse kohaselt on riigiabi ulatuslik osalus ING põhikapitalis; selle abi tagasimaksetingimuste muutmine ei saa olla osalusele lisanduv riigiabi.
- Hinnates osalust põhikapitalis, oleks komisjon pidanud abi tagasimaksetingimuste kohandamist arvesse võtma ja eraldi analüüsima.
- Kuigi komisjon hindas eraldi abi tagasimaksetingimuste kohandamist riigiabi sätteid silmas pidades, tegi ta seejuures mitmeid vigu.

— Oma väärast hinnangust ei arvestanud komisjon, et abi tagasimaksetingimuste kohandamise eesmärk oli ka nende tingimuste ühtlustamine käibel olevate maksetingimustega.

Teiseks on rikutud hoolsuskohustust, kuna komisjon ei selgitanud välja asjakohaseid asjaolusid.

Kolmandaks rikub otsus põhjendamiskohustust, kuna komisjon ei põhjendanud piisavalt oma otsust, et abi tagasimaksetingimuste kohandamine on täiendav riigiabi.

29. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Reagens versus komisjon

(Kohtuasi T-30/10)

(2010/C 80/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Reagens SpA (San Giorgio di Piano, Itaalia) (esindajad: advokaadid B. O'Connor, L. Toffoletti, D. Gullo ja E. De Giorgi)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsus nr K(2009) 8682 (lõplik) (juhtum COMP/38.589 — termostabilisaatorid) tinastabilisaatoreid puudutavas osas tervikuna või niivõrd, kuiivõrd see puudutab hagejat;
- sedastada, et määruse nr 1/2003 artiklis 25 ette nähtud tähtajad on kohaldatavad, mistõttu on sellega vastuolus trahvi määramine hagejale;
- teise võimalusena tuvastada, et komisjon tegi vea, kinnitades hageja suhtes trahvi summaks 10 791 000 eurot, ja vajadusel kohandada seda trahvi tasemele, mis vastab hageja poolt ELT artikli 101 võimaliku rikkumine piiratud iseloomule alates 1996. aastast;

— viia läbi trahvide arvutamise suuniste punkti 35 kohaldamist puudutav menetlustoiming Chemsoni ja Baerlocheri osas ja kõigi nõuete osas, mille tinastabilisaatoreid puudutava otsuse adressaadid esitasid pärast vastuväidete teatavakstegemist;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagiaga palub hageja osaliselt tühistada komisjoni 11. novembri 2009. aasta otsuse K(2009) 8682 (lõplik), kuiivõrd selles otsustatakse, et hageja on rikkunud EÜ artiklit 81 ja EMP lepingu artiklit 53 (juhtum COMP/38.589 — termostabilisaatorid) ning määratakse talle trahv.

Hageja esitab oma hagi toetuseks järgmised väited:

Esiteks väidab hageja, et komisjon tegi ilmse faktide hindamisvea seoses tinastabilisaatoritega, kuiivõrd ta leidis, et hageja osales EÜ artikli 81 (nüüd ETLT artikkel 101) rikkumises pärast ajavahemikku 1996/1997.

Teiseks väidab hageja, et komisjon tegi ilmse vea, kohaldades määruse (EÜ) nr 1/2003⁽¹⁾ artiklit 25 tinastabilisaatori turu asjaoludele, ja täpsemalt leides, et selles artiklis kehtestatud tähtaegu järgiti. Hageja sõnul tähendab ajavahemikust 1996/1997 hiljem toimunud rikkumiste kohta tõendite puudumine seda, et otsus trahvida hagejat on aegunud tulenevalt selles artiklis sätestatud viie või kümne aasta reeglist.

Kolmandaks väidab hageja, et komisjon rikkus hea halduse põhimõtet ja hageja õiguspärase ootuse põhimõtet, et komisjon viib juurdluse läbi oma parimate võimaluste kohaselt, rangelt ja hoolikalt ning et ta ei eira konkurentsi puudutavaid tõendeid. Hageja väidab veel, et komisjon rikkus oma tegevuses tema kaitseõigusi, kuna ta ei uurinud piisavalt tõendeid, mida hageja esitas vastuseks vastuväitele, ning poolte ärakuulamisel ei andnud hagejale uut juurdepääsu juurdluse mittekonfidentsiaalsetele toimikule.

Neljandaks väidab hageja, et komisjon rikkus põhimõtet, mille järgi seaduse ees koheldakse kõiki ettevõtteid võrdselt, kuna ta kohaldas vääralt trahvide määramise suuniseid⁽²⁾. Lisaks väidab hageja, et komisjon rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kuna hagejale määratud trahv oli ebaproportsionaalne võrreldes kõigi teiste tinastabilisaatorite otsuse adressaatidega ja eelkõige Baerlocheriga.

Viiendaks väidab hageja, et komisjon käitus ühisturul konkurentsi moonutaval moel, rikkudes ELTL artiklit 101, kuivõrd ta kohaldas vääralt trahvide määramise suuniseid.

Lõpetuseks väidab hageja, et komisjon rikkus hea halduse põhimõtet, viimata juurdlust läbi hoolikalt ja õigeaegselt, kahjustades ühtlasi hageja kaitseõigusi, kui ta ei jätkanud juurdlust ajavahe-
mikul, kui Üldkohtule esitati advokaatide ja klientide vahelise teabe konfidentsiaalsusest tuleneva dokumentide kaitse taotlus Akzo kohtuasjas⁽³⁾.

-
- ⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade raken-
damise kohta (EÜT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).
- ⁽²⁾ Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a koha-
selt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006
C 210, lk 2).
- ⁽³⁾ Üldkohtu 17. septembri 2007. aasta otsus liidetud kohtuasjades
T-125/03 ja T-253/03: Akzo Nobel Chemicals ja Akros Chemicals
vs. komisjon (EKL 2007, lk II-3523).

**22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Ella Valley Vineyards
versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Hachette Filipacchi
Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)**

(Kohtuasi T-32/10)

(2010/C 80/65)

Hagiavaldus esitati prantsuse keeles

Pooled

Hageja: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Jeruusalemm, Iisrael)
(esindaja: advokaat C. de Haas)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdi-
sainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Hachette Filipacchi Presse SA
(Levallois-Perret, Prantsusmaa)

Hageja nõuded

- tühistada tervikuna Siseturu Ühtlustamise Ameti (kauba-
märgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsiooni-
koja 11. novembri 2009. aasta otsus, millega rikuti määruse
(EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõiget 5;
- mõista äriühingu ELLA VALLEY VINEYARDS kohtukulud
välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt vastavalt Üldkohtu
kodukorra artiklitele 87–93.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk „ELLA VALLEY
VINEYARDS” kaupadele klassis 33 (registreerimistaotlus
nr 3 360 914)

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Hachette
Filipacchi Presse SA

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Prantsuse sõnamärk ja
ühenduse sõnamärk „ELLE” kaupadele klassis 16 (ühenduse
kaubamärk nr 3 475 365)

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus: tühistada vastulausete osakonna otsus

Väited: määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 5 rikkumine,
kuna asjaomase avalikkuse jaoks ei teki kõnealuste kaubamär-
kide vahel mingit seost ning kaubamärgi „ELLA VALLEY
VINEYARDS” kasutamine ei tähenda varasemate kaubamärkide
„ELLE” maine põhjendamatut ärakasutamist.

**28. jaanuaril 2010 esitatud hagi — ING Groep versus
komisjon**

(Kohtuasi T-33/10)

(2010/C 80/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ING Groep NV (Amsterdam, Madalmaad) (esindajad:
advokaadid O. Brouwer, M. Knapen ja J. Blockx)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada vaidlustatud otsus mh puuduva või ebapiisava põhjenduse tõttu osas, milles CTI-tehing loetakse täiendavaks, 2 miljardi euro suuruseks riigiabiks;
- tühistada vaidlustatud otsus mh puuduva või ebapiisava põhjenduse tõttu osas, milles komisjon seab abi heakskiidu sõltuvusse sellest, et peetakse kinni otsuses ja selle II lisas sätestatud miinimumhinna kehtestamise keelust;
- tühistada vaidlustatud otsus mh puuduva või ebapiisava põhjenduse tõttu osas, milles komisjon seab abi heakskiidu sõltuvusse ümberkorraldusnõuetest, mis ületavad seda, mis on ümberkorraldust käsitleva teatise kohaselt asjakohane ja vajalik;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Seoses 2008. aasta septembris ja oktoobris finantsturgudel valitsenud kriisiga andsid Madalmaad ING-le (edaspidi ka „hageja”) 11. novembril 2008 10 miljardit eurot 1 taseme põhikapitali (edaspidi CTI-tehing). Komisjon kinnitas selle abimeetme 18. novembril 2008 ajutiselt kuueks kuuks.

2009. aasta jaanuaris nõustusid Madalmaad osaliselt kandma hageja langenud väärtusega varadega seotud finantsriski. Komisjon kinnitas selle meetme ajutiselt 31. märtsil 2009, kusjuures Madalmaadel oli kohustus esitada ümberkorralduskava. 2009. aasta oktoobris leppisid hageja ja Madalmaad kokku esialgse CTI-tehingu muudatuses, mis võimaldaks ennetähtaegselt tagasi maksta pool CTI-kapitalisüstist. Hageja ümberkorralduskava lõplik versioon esitati komisjonile 22. oktoobril 2009.

18. novembril 2009 võttis komisjon vastu vaidlustatud otsuse, milles ta kiitis abimeetmed heaks tingimusel, et peetakse kinni otsuse I ja II lisas sätestatud ümberkorralduslubadustest.

Oma hakis palub hageja tühistada osaliselt komisjoni 18. novembri 2009. aasta otsuse Madalmaade poolt hagejale mittekäsitatavate varade katteks ja ümberkorralduskava jaoks antud abi C 10/2009 (ex N 138/2009) kohta osas, milles 1) CTI-tehingu muudatus loeti täiendavaks, 2 miljardi euro suuruseks riigiabiks; 2) abi heakskiit seati sõltuvusse sellest, et peetakse kinni miinimumhinna kehtestamise keelust ja 3) abi heakskiit seati sõltuvusse ümberkorraldusnõuetest, mis ületavad seda, mis on ümberkorraldust käsitleva teatise kohaselt asjakohane ja vajalik.

Hageja väidab, et vaidlustatud otsus tuleb osaliselt tühistada järgmistel põhjustel:

CTI-tehingut puudutava esimese väitega heidab hageja komisjonile ette seda, et

a) kuna komisjon luges hageja ja Madalmaade vahelise Core Tier tehingu riigiabiks, siis on komisjon rikkunud ELTL artiklit 107 ning

b) kuna komisjon ei uurinud kõiki olulisi asjaolusid hoolikalt ja erapooletult, ei kuulunud ära asjaomaseid isikuid ega põhjendanud vaidlustatud otsust piisavalt, siis on komisjon rikkunud ELTL artiklist 296 tulenevat hoolsuskohustust.

ING ja ING Directi miinimumhinna kehtestamise keeldu puudutava teise väitega väidab hageja, et

a) kuna komisjon ei uurinud kõiki olulisi asjaolusid hoolikalt ja erapooletult, siis on ta rikkunud hea halduse põhimõtete ning lisaks ka otsuse piisava põhjendamise kohustust;

b) kuna komisjon seadis abimeetmete heakskiidu sõltuvusse miinimumhinna kehtestamise keelust, mis ei ole asjakohane, vajalik ega proportsionaalne, siis on komisjon rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet;

- c) komisjon on rikkunud ELTL artikli 107 lõiget 3 ning kohaldanud väärtalt ümberkorraldust puudutavas teatistes sätestatud põhimõtteid ja suuniseid.

Ebaproportsionaalseid ümberkorraldusnõudmisi puudutava kolmanda väitega väidab hageja, et otsus on puudulik

- a) hindamisvea tõttu, kuna komisjon on valesti arvutanud absoluutse ja suhtelise abisumma ning rikkunud proportsionaalsuse ja hea halduse põhimõtteid, kuna ta nõudis ülemäärast ümberkorraldust ilma et ta oleks hoolikalt ja erapoolelt hinnanud talle esitatud olulisi asjaolusid;
- b) hindamisvea ja ebapiisava põhjenduse tõttu, kuna komisjon kaldus vajaliku ümberkorralduse hindamisel kõrvale ümberkorraldust käsitlevast teatisest.

Carlo De Nicola 28. jaanuaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas F-55/08: De Nicola versus EIP

(Kohtuasi T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (esindaja: advokaat L. Isola)

Teine menetluspool: Euroopa Investeerimispank

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

- Tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista välja kohtukulud koos intressidega, võttes arvesse raha väärtuse langemist.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta otsuse peale. Selle otsusega jäeti rahuldamata hagi, milles paluti tühistada kostja otsus jätta rahuldamata kaebus, milles apellant palus esiteks talle 2006. aasta hindamise raames antud hinne uuesti üle vaadata ja teiseks tühistada panga otsused 2006. aasta edutamiste kohta osas, milles apellant jäeti edutamata; samas paluti tühistada 2006. aasta hindamisaruanne; tuvastada, et apellanti on psühholoogiliselt ahistatud; kohustada pank hüvitama apellandile niisuguse ahistamisega väidetavalt tekkinud kahju; ning tühistada otsus jätta hüvitamata laserteraapiaga kaasnenud teatud ravikulud.

Apellant esitab oma nõuete toetuseks alljärgnevad põhjendused:

- Avaliku Teenistuse Kohus on õigusvastaselt asja puudulikult lahendanud ja kuigi ta ei ole apellatsioonkaebuse eset täiel määral ignoreerinud (näiteks teine ja kolmas hagi alus, apellatsioonikomitee keeldumine teenetele antud hinnang uuesti läbi vaadata jne), on ta sihilikult otsustanud läbi vaadata ainult mõned üksikud väited;
- Avaliku Teenistuse Kohus ei ole käsitlenud apellandi nõuet kontrollida viimase ülemuste käitumise õiguspärasust vastavalt kostja kehtestatud hindamiskriteeriumidele. Lisaks on Avaliku Teenistuse Kohus ebaõigesti apellant on otseselt ja eranditult EIP-le omistanud;
- apellatsiooni aluseks on ka menetlustoimingute tegemiseks keeldumine, tõendamiskoormise ümberpööramine ja põhjenduste puudumine. Viimase kohta olgu märgitud, et Avaliku Teenistuse Kohus on mitmed otsustava tähendusega argumendid motiveerimata jätnud või esitanud vasturääkiva ja/või ebaloogilise põhjenduse ja seega on see sisuliselt puudulik. Iseäranis tuleb mainida personalieeskirja artikli 41 kohaldamisest keeldumist ning 2006. aasta hindamisaruande tühistamisnõude rahuldamata jätmist;
- viimaseks leiab apellant, et kuna tegemist on eraõigusliku töölepinguga, ei ole mingit alust lubada analoogset vaidlustamise viisi ega kohaldada käesolevas asjas neid menetlusreegleid ja –tingimusi, mis on ette nähtud avalik-õiguslikus suhtes olevatele ühenduse ametnikele.

Luigi Marcuccio 26. jaanuaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 10. novembri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas F-70/07: Marcuccio versus komisjon

(Kohtuasi T-38/10 P)

(2010/C 80/68)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

- Igal juhul: tühistada edasikaevatud kohtumäärus täies ulatuses ja tingimusteta;
- tunnistada esimeses kohtuastmes esitatud hagi, mis on vaidlustatud kohtumääruse aluseks, täies ulatuses ja tingimusteta vastuvõetavaks.
- Esimese võimalusena: rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagi toodud nõuded täies ulatuses ja tingimusteta;
- mõista vastaspoolelt apellandi kasuks välja kõik apellandi kohtukulud, mis ta on kandnud nii esimeses kohtuastmes kui käesolevas apellatsioonimenetluses.
- Teise võimalusena: saata käesolev kohtuasi tagasi Avaliku Teenistuse Kohtule uueks sisuliseks arutamiseks teises kohtukoosseisus.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Avaliku Teenistuse Kohtu 10. novembri 2009. aasta määruse peale. Selle määrusega jäeti hagi esimene, teine, kolmas ja kuues nõue ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata; hagi esemeks oli nõue kohustada komisjoni hüvitama kahju, mis oli väidetavalt tekkinud

seetõttu, et hagejale keelduti hüvitamast tema kasuks välja mõistetud kohtukulusid, mis ta oli väidetavalt kohtuasjas T-176/04: Marcuccio vs. komisjon kandnud.

Apellant väidab oma põhjenduste toetuseks, et taotluse mõistet on ametnike personalieeskirjade artiklites 90 ja 91 mõttes väärtalt tõlgendanud ja kohaldatud, sellega seonduvast kohtupraktikast on põhjendamatult ja loogikavastaselt kõrvale kaldutud, puuduvad täielikult põhjendused, ei ole järgitud kohustust jätta hilinevalt esitatud kostja vastus arvesse võtmata, menetlusedokumendi „taotlus tunnistada, et otsuse tegemise vajadus on äralangenud” vastuvõtmisega on rikutud menetlusnormi ning rikutud on Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklit 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47.

Luigi Marcuccio 3. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 25. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas F-11/09: Marcuccio versus komisjon

(Kohtuasi T-44/10 P)

(2010/C 80/69)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Teine menetluspool: Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

- Igal juhul: tühistada vaidlustatud määrus tervikuna ja eranditult;
- tunnistada, et esimeses kohtuastmes esitatud hagi, mis on vaidlustatud määruse aluseks, oli tervikuna ja eranditult vastuvõetav;
- esimese võimalusena: rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagi sisaldunud nõuded täielikult ja eranditeta;

- mõista teiselt menetluspoolelt apellandi kasuks välja kõigis seni läbitud kohtuastmetes (k.a praegune) kantud kohtukulud;
- teise võimalusena: saata kohtuasi tagasi Avaliku Teenistuse Kohtule uue sisulise otsuse tegemiseks teises koosseisus.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Avaliku Teenistuse Kohtu 25. novembri 2009. aasta määruse peale. Selle määrusega jäeti osaliselt ilmselge vastuvõetamatusesse tõttu ja osaliselt ilmselge põhjendamatusesse tõttu rahuldamata hagi, mis oli esitatud komisjoni keeldumise peale hüvitada 100 %-liselt apellandi ravikulud.

Apellant väidab oma nõuete toetuseks, et mõisteid „Euroopa Liidu institutsiooni akti põhjendamine” ja „otsuse põhjenduse täiendamine” ning tõendite esitamise ja hindamisega olemuslikult seotud õiguspõhimõtteid on tõlgendatud ja kohaldatud vääralt.

Apellant väidab lisaks, et vääralt on tõlgendatud ja kohaldatud ka mõisteid „vaidlustatav akt” ja „varasemat otsust pelgalt kinnitav otsus”.

- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas vaidlustatud 8. detsembri 2009. aasta otsusega muutis komisjon oma varasemat, 30. septembri 2009. aasta otsust K(2009) 7492 lõplik, milles ta leidis, et teatud ettevõtjad, nende hulgas hageja, osalevad väidetavas kartellikokkuleppes. Komisjon tunnistas 8. detsembri 2009. aasta otsuses kõigepealt, et 30. septembri 2009. aasta otsuses „on viidatud lisale, milles sisalduvad tabelid kajastavad sarrusevarraste hinnakõikumisi kokkuleppe järgimise ajal”, ja et „lisa ei olnud 30. septembri 2009. aasta otsuse juures”, ning otsustas viimati nimetatud otsust muuta, et täiendada seda vaidlustatud otsusele lisatud tabelitega.

Hageja väidab oma hagiavaldust põhjendades järgmist:

1. Kui otsusel on olulised puudused, on nende tagantjärele parandamine õigusvastane: ilmselgelt tühist otsust ei ole komisjonil õigust tagantjärele parandada, kuna selle tekst on otsuse vastuvõtmise ajal olnud ilmselgelt puudulik. Seda tuleb pidada oluliseks puuduseks, mis sellisena ei olegi kõrvaldatav.
2. Viidatakse valele õiguslikule alusele: komisjon viitab vaidlustatud otsuse õigusliku alusena ST artiklile 65 ja määrusele (EÜ) nr 1/2003 ⁽¹⁾, mis on ilmselgelt sobimatu õiguslik alus komisjoni taotletava eesmärgi saavutamiseks (st oma varasema otsuse täiendamiseks/muutmiseks, kuna selle tekst on puudulik) ja mille tagajärg on see, et käesolevas asjas vaidlustatud teine otsus tuleb õige õigusliku aluse ilmse puudumise tõttu tühistada.

10. veebruaril 2010 esitatud hagi — SP versus komisjon

(Kohtuasi T-55/10)

(2010/C 80/70)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: SP SpA (Brescia, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Belotti)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- tühistada komisjoni 8. detsembri 2009. aasta otsus, millega on muudetud komisjoni varasemat, 30. septembri 2009. aasta otsust K(2009) 7492 lõplik;

Hageja väidab ühtlasi, et on rikutud hea halduse põhimõtet.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, 4.1.2003, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

**10. veebruaril 2010 esitatud hagi — Acciaierie e Ferriere
Leali Luigi ja Leali SpA versus komisjon**

(Kohtuasi T-56/10)

(2010/C 80/71)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hagejad: Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA (Brescia, Itaalia),
Leali SpA (Odolo, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Belotti)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagejate nõuded

— Tühistada komisjoni 8. detsembri 2009. aasta otsus, millega muudeti eelnevat otsust K(2009) 7492 (lõplik), mille komisjon oli vastu võtnud 30. septembril 2009;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, millele tuginetakse kohtuasjas T-55/10: SP vs. komisjon.

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2010/C 80/62	Kohtuasi T-28/10: 26. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Euro-Information versus Siseturu Ühtlustamise Amet (EURO AUTOMATIC PAYMENT)	37
2010/C 80/63	Kohtuasi T-29/10: 28. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Madalmaad versus komisjon	38
2010/C 80/64	Kohtuasi T-30/10: 29. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Reagens versus komisjon	39
2010/C 80/65	Kohtuasi T-32/10: 22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Ella Valley Vineyards versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)	40
2010/C 80/66	Kohtuasi T-33/10: 28. jaanuaril 2010 esitatud hagi — ING Groep versus komisjon	40
2010/C 80/67	Kohtuasi T-37/10 P: Carlo De Nicola 28. jaanuaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas F-55/08: De Nicola versus EIP	42
2010/C 80/68	Kohtuasi T-38/10 P: Luigi Marcuccio 26. jaanuaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 10. novembri 2009. aasta määruse peale kohtuasjas F-70/07: Marcuccio versus komisjon	43
2010/C 80/69	Kohtuasi T-44/10 P: Luigi Marcuccio 3. veebruaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 25. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas F-11/09: Marcuccio versus komisjon	43
2010/C 80/70	Kohtuasi T-55/10: 10. veebruaril 2010 esitatud hagi — SP versus komisjon	44
2010/C 80/71	Kohtuasi T-56/10: 10. veebruaril 2010 esitatud hagi — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi ja Leali SpA versus komisjon	45

Tellimishinnad aastal 2010 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + CD-ROMil aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt CD-ROMil	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) CD-ROMil, kaks väljaannet nädalas	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel CD-ROMil.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

CD-ROM asendatakse 2010. aasta jooksul DVDga.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET